І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City N.J. 07303
(201) 434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
(212) BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 235. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 21-го ГРУДНЯ 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, DECEMBER 21, 1972 No. 235. VOL. LXXIX.

НАРОДНИЙ ФОНД УККА ЗБІЛЬШИВСЯ НА ДАЛЬШИХ $2,250.00

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конгресового Комітету Америки інформують, що в дні 20-го грудня до каси Народного Фонду УККА вплинуло дальших $2,250.00, отже загальна сума зібраних в цьому році фондів виносить тепер $69,250.00. Значить, щоб досягнути встановлену цьогорічну мету Народного Фонду в сумі $100,000.00, потрібно ще зібрати щонайменше $30,750.00. Більші пожертви в останньому часі надіслали Відділи УККА: Мілвокі — $900, Филядельфія — $750.00, Рочестер — $200.00 і Честер — $100.00, а поодиноких вплат Національного Датку вплинуло на загальну суму $300.00. Порівняльну табелю збірки Національного Датку в поодиноких громадах минулого і цього року надруковано — з відповідними завважами та побажаннями УККА — на 6-ій сторінці в цьому числі.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 20 грудня 1972

БІЛИЙ ДІМ ПІДГОТОВЛЯЄ ПРОЄКТ законодавства, яким буде регульована праця телевізійних станцій. Згідно з цим проєктом, всі ці станції, яких програми порушуватимуть загальноприйнятий стандарт на полі інформації та розваги, будуть притягані до відповідальности і можуть бути наражені на втрату державної ліценції. В останньому часі появилося багато нарікань на тенденційність інформацій і брак пристойности в розваговій частині телевізійних програм.

ГОЛОВНИМ „ЕКСПОРТОВИМ ТОВАРОМ" ТУРЕЧЧИНИ під сучасну пору є її надмір робочої сили. В окремих европейських країнах, зокрема в Західній Німеччині, працює тепер понад 650,000 турецьких робітників, які поповнили національний бюджет Туреччини в цьому тільки році сумою 900 міл. долярів. Таким чином заробітки турків за кордоном стали найважливішим джерелом турецького прибутку з-закордону.

У СТЕЙТОВІЙ ТЮРМІ „ҐРІН ГЕЙВЕН" У СТОРМВІЛЛІ, стейт Ню Йорк, поліція знайшла у камерах в'язнів багато зброї, у тому й вогнепальної. Як вона туди потрапила, покищо не відомо. Поліція заарештувала багатьох в'язнів, перевівши їх до окремих тюремних приміщень, відбувається слідство.

БОРОТЬБА МІЖ ЛІБЕРАЛЬНИМИ І КОНСЕРВАТИВНИМИ КОЛАМИ у Ватикані знайшла своє нове віддзеркалення у спеціяльному додатку до „Оссерваторе Романо", в якому широко з'ясовується вчення Католицької Церкви про диявола. Ця стаття вказує на глибоке затривоження Папи Павла УІ „демонічним аспектом сучасного світу", а одночасно тенденцією легковажно ставитися до вчення Церкви про диявола збоку ліберально настроєних священиків і єпископів, головно в Голляндії.

ГОУФ УІТЛАМ, ЛІДЕР ПАРТІЇ ПРАЦІ, яка виграла недавно вибори в Австралії, оформив новий австралійський уряд, в якому він сам, крім посту прем'єра, займатиме пост міністра закордонних справ. У своїй програмі новий уряд наголосив соціяльні проблеми і намітив шляхи покращання соціяльних відносин. Одночасно новий уряд передбачає значне обниження видатків на оборону.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ АНТОНІ АУҐЕЛЛІ дав дозвіл Центральній залізниці Ню Джерзі припинити з 21-го січня перевіз пасажирів, якщо та банкротуюча залізниця не дістане стейтової допомоги. Вона обслуговує приблизно 15 000 людей між містами Гемптон - Нюарк та Байоном і Бей Гед на побережжі Атлянтичного океану.

СТЕЙТОВА ПЕНСИЛЬВЕНСЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала п'ятьох осіб, обвинувачених в акті саботажу супроти залізничного руху. У Йорку, Па., заарештували трьох чоловіків і двох жінок, усі із стейту Ню Джерзі, за те, що вони накидали каміння на Пенсильвенійській залізниці поблизу заводу, який продукує амуніцію для В'єтнаму. Всі заарештовані відомі як активісти негайного припинення війни у В'єтнамі.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно	$1,800,000.00
Останньо вплинуло	$ 6,330.75
Досі зібрано разом	$1,586,386.25
ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ	$ 213,613.75

Більші пожертви зложили: прибуток з бенкету ФКУ в Ютіка, Н. Й. 552.00 дол.; по 500.00 дол.: Марія й інж. Ярослав Волошин (Бронкс, Н. Й.), д-р Юрій Малецький (Мейплвуд, Н. Дж.); по 200.00 дол.: Осип і Олександер Кудрик (Йонкерс, Н. Й.) в пам'ять сл. п. Івана Гелетія, Василь і Андрій Сидор (Ню Йорк), о. Богдан Смик (Ютіка, Н. Й.), Андрій Д. Сольчаник (Мідія, Па.); Парафія УПЦеркви св. Андрія в Бостоні (з храмового свята) 131.50 дол.; Марта й Олег Фарміґа (Пассейк, Н. Дж.) 125.00 дол.

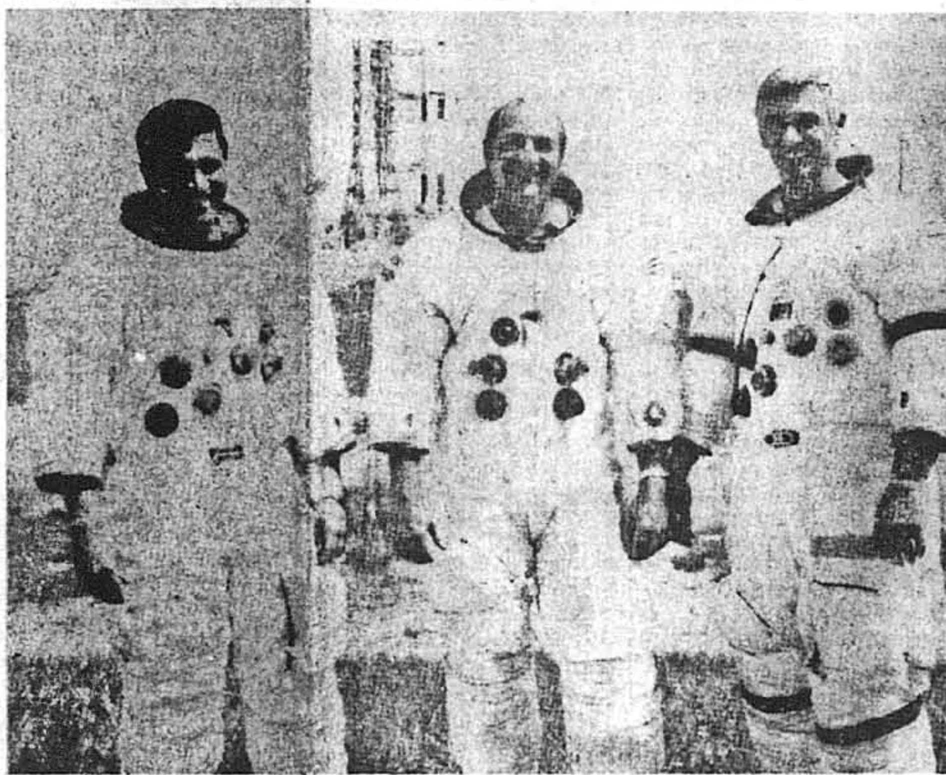
По 100.00 дол. зложили зі стейту Массачусетс: Андрій Баранник, Василь Гаврилець, Степан Головатий, інж. Андрій Прухніцький, Володимир Ґаладзовський, Ігор Мельникович; зі стейту Ню Джерзі: Олександер Галелюк, Іван Ладичка, Ляриса й Осип Сиґіда, Ельза й Олег Склепкович, 45-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Софії Русової; зі стейту Ню Йорк: Богдан Дзівак, Ольга й Іван Макар, Антін Оттенбрайт, Українське Запомогове Т-во ім. Богдана Хмельницького 158-ий Відділ УНСоюзу, Ніна і Петро Голіят, Ольга й Іван Подусовські, Стефанія і д-р Евстахій Федик, д-р Володимир Пасічняк, Богдан Чабан, Катря і Ярослав Червоняк, Головний Комітет Теребовлян, Михайло Кіт (в пам'ять дружини Марії), Михайло Драґош, д-р Володимир Когутяк, Володимир Яковенко; зі стейту Огайо: Адольф Космина, 167-ий Відділ УНСоюзу, Ліна і Василь Камінські; зі стейту Пенсильвенія: Ірена і Ярослав Качанівські, Олександер Татарський.

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна відтягати від оподаткування.

Чеки виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

НЕМАЄ НІЧОГО НЕМОЖЛИВОГО В ЦЬОМУ СВІТІ, ЧОГО Б ВІДДАНІ ЛЮДИ НЕ МОГЛИ ДОВЕРШИТИ — ЗАЯВИЛИ АСТРОНАВТИ ІЗ ЗАЛОГИ „АПОЛЛО-17", ЗАКІНЧИВШИ ПРЕЦИЗНО СВОЮ ЕКСПЕДИЦІЮ НА МІСЯЦЬ.

Гюстон. — Завершивши успішно останній лет у програмі дослідження Місяця, що була найбільшим досягненням усіх часів у здобуванні Космосу, астронавти — капітан Юджин Сернан, комодор Роналд Еванс та д-р Гаррисон Шмітт — повернулися із своїм космічним кораблем „Аполло-17" на Землю, у вівторок 19 грудня ц.р. Причалення їх на води Тихого океану, на яких 400 миль на південний схід від островів Американські Самоа відбулося успішно, точно у визначений реченець — о год. 12.25 по полудні східнього стандартного часу. За не цілу годину від їх причалення астронавти були підібрані з їхньої кабіни і перевезені гелікоптерами на поклад авіоносця Тайкондероґа. Після коротких привітань і промов, капітан Сернан, який протягом дванадцяти і пів дня командував місією „Аполло-17", останньою у заплянованій і започаткованій 1961 року за президента Кеннеді програмі дослідження Місяця, виголосив коротке слово, стверджуючи, що він і його колеґи відбули добру місію, досягли дечого, на що можна бути гордим. „Немає нічого неможливого в цьому світі, чого б віддані люди не могли довершити — заявив капітна Сернан в імені своєму і своїх колеґ. — І це є основним законом природи, що або ви мусите рости, або вам треба помирати. Чи це буде якась ідея, чи людина, чи рослина, чи країна. Дякуємо Богові, що наша країна була обрана для росту". В повідомленні Крайової адміністрації аеронавтики і космічних дослідів подано, що місія „Аполло-17" була останньою, найдовшою і найбільш успішною із усіх семи американських експедицій з людською залогою на Місяць. Президент Ніксон у переданій з Білого Дому для опублікування заяві ствердив, що успішне повернення „Аполло-17" на Землю визначає кінець одного із найважливіших розділів в історії людського зусилля. Водночас із цим президент Ніксон підкреслив, що здійснювання історії здобуття Космосу буде продовжуватися, що те, що досі здійснено, є тільки початком, і що американська нація задумує відіграти велику ролю в цьому величному почині. Наприкінці своєї заяви, президент Ніксон висловив вдячність Провидінню за таке досягнення, як те, що двадцять і чотири особи вислані до Місяця добилися в його орбіту, або ж і станули на ньому й усі щасливо повернулися на Землю.

Астронавти із залоги „Аполло-17" — капітан Юджин А. Сернан (з правого боку), комодор Роналд Е. Еванс (посередині) та д-р Гаррисон Г. Шмітт (зліва).

ЗСА продовжують посилене бомбардування Північного В'єтнаму

Сайгон. — Американський військовий речник у Сайгоні підтвердив початкові інформації про розміри бомбардування північно-в'єтнамських об'єктів. Великі з'єднання важких бомбардувальників Б-52 та винищувачів різних типів безупинно атакують військові об'єкти, залізничні мости і залізничні лінії, зосередження військових частин і лінії постачання. В дію введена також американська воєнна фльота, яка безупинно бомбардує прибережні райони. За ввесь час війни теперішнє бомбардування Північного В'єтнаму вважається найбільшим, при чому ним охоплені райони Ганою та Гайфонґу, двох найважливіших північно-в'єтнамських центрів. Покищо нічого докладніше невідомо про розміри знищень. Американське летунство за цей час втратило три важкі бомбардувальники типу Б-52 і один винищувач. Ганойське радіо повідомило, що в'єтнамці зістрілили п'ять американських літаків. В Ганою публічно показували публіці захоплених у полон шість американських летунів, які врятувалися з допомогою парашутів після того, як їхні літаки були пошкоджені в'єтнамськими ракетами.

Об'єднані Нації закінчили 27-му сесію

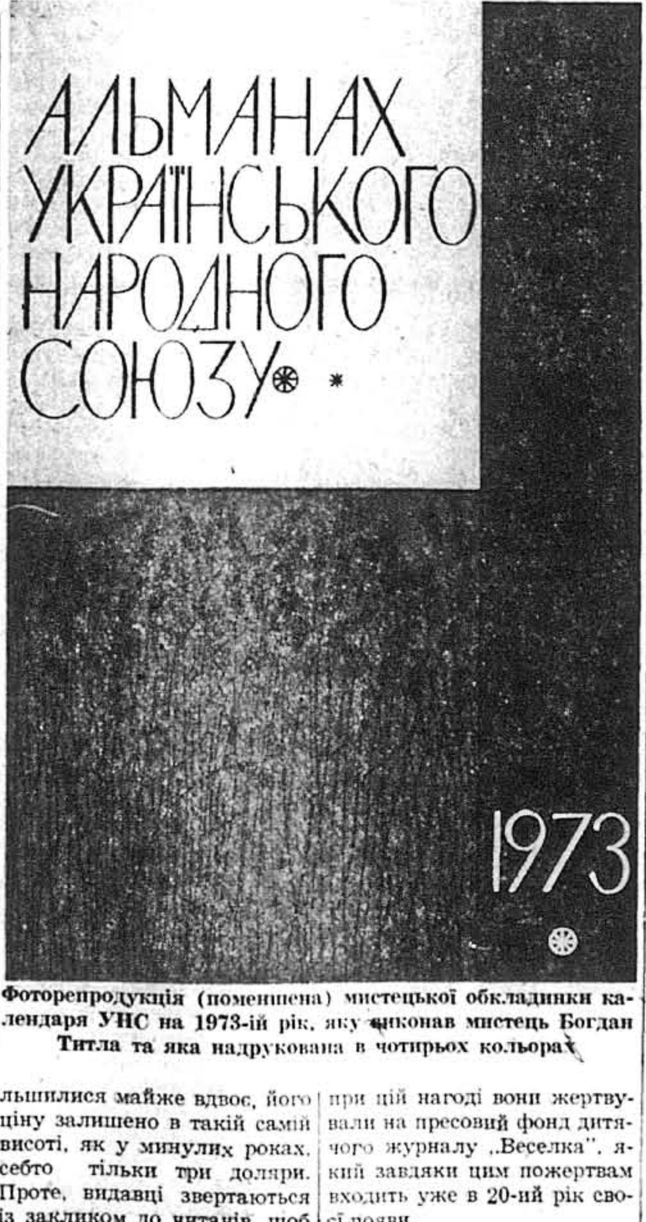
Об'єднані Нації, Ню Йорк. — 19 грудня тут закінчилися наради 27-ої сесії Генеральної Асамблеї ОН. Загальне враження з цієї сесії не надто позитивне, бо вона не зареєструвала ніяких таких серйозніших досягнень, які можна б було оцінювати як її особливий успіх. У всіх важливіших справах, як, наприклад, прав людини, розброєння, міжнародного тероризму, не винесено ніяких зобов'язуючих рішень, обмежуючися до покликання студійних комісій та перекладення вирішення на чергову сесію. Одиноким досягненням було рішення в справі бюджетових вплат окремих держав-членів ОН. Найцікавішим, що вносило „життя" у цьогорічну сесію, це були зудари в часі нарад і на Генеральній Асамблеї і на окремих комітетах між представниками СССР та комуністичного Китаю, які не були від того, щоб в міру потреби послуговуватися гострішою, а не тільки дипломатичною мовою. ЗСА у всіх справах за винятком питання бюджету понесли фактично поразки, не маючи змоги змобілізувати більшости на форумі Генеральної Асамблеї в підтримку своїх пропозицій. Це, зокрема, гостро виявилося в справі американської пропозиції щодо міжнародного тероризму. Відсунено також рішення в справі прав людини і їх зберігання в умовах воєнних дій. Домінування бльоку малих афро-азійських держав, які завжди втішалися підтримкою СССР та його сателітів і, очевидно, УССР та БССР, — було наявне упродовж усієї сесії. У кожній справі ця група малих держав мала змогу перевести вигідне для себе рішення, не рахуючися з неґативним становищем делеґації ЗСА та інших західніх держав. За час 27-ої сесії відбулося разом 500 засідань Генеральної Асамблеї та її сім головних комітетів, в часі яких підготовано та розглянено понад 150 проєктів різних резолюцій. Наступні головні проблеми були на порядку дня сесії: розброєння, атомні випробування, фінансові справи, міжнародний тероризм, деколонізація та інші.

Праця і пляни Політичної Ради УККА були причиною відвідин і темою розмов проф. І. Вовчука в УНС і „Свободі"

Джерзі Сіті. — Минулого вівтірка, 19-го грудня, Головну Канцелярію УНС та в-во „Свобода" відвідав новообраний голова Політичної Ради Українського Конгресового Комітету Америки, проф. Іван Вовчук, в товаристві екзекутивного директора УККА мґра Івана Базарка. Метою цих чемностевих відвідин було взаємне бажання обмінятися думками і поглядами про ролю очолюваної тепер проф. І. Вовчуком Політичної Ради УККА та плянами її праці на ближчу і дальшу мету. В розмові з головним предсідником УНС Йосипом Лисогором, який є рівночасно екзекутивним віце-президентом УККА, заступником головного предсідника і рекордовим секретарем Володимиром Соханом, головним касиром мґр Уляною Дячук, яка також виконує функцію касира УККА, та ред. А. Драганом, проф. Іван Вовчук зокрема заторкнув справи підтримки УНС для заплянованих Політичною Радою та рекомендованих XI. Конґресом спеціяльних акцій для відзначення 40-річчя зорганізованого Москвою Великого Голоду в Україні, відповідну акцію у зв'язку з 25-річчям схвалення Об'єднаними Націями Загальної Декларації Людських Прав та суцільним заперечуванням тих прав у Совєтському Союзі, плян публікації документальної історії української державности, як і ряд інших справ. Проф. І. Вовчук висловив також бажання розвинути Політичну Раду УККА в найширше форум конфронтації різних політичних поглядів для всебічного розвитку української політичної думки.

ПОЯВИВСЯ ДРУКОМ І ВИСИЛАЄТЬСЯ АЛЬМАНАХ УНС НА 1973-ІЙ РІК

Джерзі Сіті. — Цими днями всі 20.000 передплатників „Свободи" одержать зі своєю передріздвяною поштою також великий Альманах Українського Народного Союзу на 1973-ій рік, який щойно появився друком та висилка якого вже починається і потриває до кінця тижня. Цей альманах УНСоюзу, що появився, як і попередні, в мистецькому оформленні артиста маляра Богдана Титли, має 256 сторінок друку та присвячений зокрема роковинам трьох подій нашої історії: 100-річчю Наукового Товариства ім. Шевченка, 40-річчю з о р г а н і зованого Москвою Великого Голоду в Україні та 80-річчю „Свободи", крім, очевидно, календарної частини та багатого і різноманітного іншого матеріялу. 100-річчю НТШ присвячені статті проф. д-ра Василя Стецюка: „У сторіччя НТШ", проф. д-ра Василя Лева: „Наукова і видавнича праця НТШ", проф. д-ра Матвія Стахова: „НТШ в краю і на еміґрації", проф. Пантелеймона К о в а л е в а: „Значення НТШ в історії української наукової і літературної мови" та проф д-ра Луки Луцева „Сторіччя літературної творчости І в а н а Франка". Про „Сорокріччя великого голоду" написав ред. Вячеслав Давиденко, а 80-річчю „Свободи" присвячені статті А. Драгана: „Газета хрестоносних походів", Б. Кравцева: „Книжкове видання „Свободи" і УНС" та Івана Світа про „Свободу" і Далекий Схід". Рівночасно із 80-річчя „Свободи" відмічено також 40-річчя її англомовного „Українського Тижневика", якому присвячена стаття З. Снилика. З інших матеріялів у цій великій книзі надруковані статті: проф. д-ра Володимира Янева про „Соціологічний аспект творчости Ігоря Калинця", велика і актуальна стаття д-ра Ярослава Падоха про „Правні основи Гарвардського Центру українських Студій", проф. д-ра Стерча про великого сина Срібної Землі Августина Штефана, Івана Кедрина про „Забутий епізод" (судової розправи проф. Кирила Студинського проти директора в-ва „Червона Калина" Петра Постолюка і редактора „Діла" Олександра Костика у Львові в 1932 р.), Леоніда Полтави: „На розшуках Джона Смита", Любови К о л е нської: „Джмелиний спів", гумореска Ікера „Науковці" та ін., як також вірші С. Гординанського, Б. Кравцева, Б. Гомзина, Л. Мосендза, В. Бойченка. Альманах багато ілюстрований оригіналь н и м и світлинами та малюнками, як також заголовки статтей мають мистецьке оформлення у виконанні мистця Б. Титли. В календарній частині подано дні і свята за новим і старим стилями, а при місяцях залишено відповідне місце на записки: „Щоб не забулось". Новістю в цьому календарі це те, що при його кінці подано — на бажання англомовних читачів — коротке резюме важливіших статтей в англійській мові. Не зважаючи на факт, що кошти цього календаря збільшилися майже вдвоє, його ціну залишено в такій самій висоті, як у минулих роках, себто тільки три доляри. Проте, видавці звертаються із закликом до читачів, щоб при цій нагоді вони жертвували на пресовий фонд дитячого журналу „Веселка", який завдяки цим пожертвам входить уже в 20-ий рік своєї появи.

Фоторепродукція (поменшена) мистецької обкладинки календаря УНС на 1973-ій рік, яку виконав мистець Богдан Титла та яка надрукована в чотирьох кольорах

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО В ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ ПРОГРАМІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. (О. Л-ий) — В суботу 23 грудня ц. р. о год. 1-ій по полудні буде висвітлювана у загальній програмі місцевої телевізійної станції, канал 6-ий, українська різдвяна картина із показом українських різдвяних звичаїв й обрядів, української родини при різдвяному столі та колядок, що їх виконуватимуть зодягнені в- народні одяги дівчата із хору вищої української дівочої школи С. С. Василіянок Менор Джуньйор Гайскул під дириґентурою М. Дляболи. Картину виведе гурт українських театральних артистів під проводом В. Шашаровського. Англійські тексти читатиме сестра Міріям Клара. Передача буде відбуватися під проводом Впр. Матері Ольги, ЧСВВ, із Дженкінтави.

РАДІОСТАНЦІЯ „НЮ ЙОРК ТАЙМСУ" ПЕРЕДАСТЬ УКРАЇНСЬКІ КОЛЯДКИ

Ню Йорк. — У серії „Колядки світу" радіостанція щоденника ‚Ню Йорк Таймс' WQXR, на хвилях 1560 AM або 96.3 FM, передасть у неділю, 24-го грудня ц.р., від 2-ої до 3-ої год. по полудні українські колядки, під час міжнародного концерту колядок з грамзапису. Декілька українських колядок будуть передані завдяки заходам піяністки проф. Калини Чічки-Андрієнко, яка переслала до тієї радіостанції платівку з записом колядок і щедрівок у виконанні Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка з Детройту.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

МЕТА НА ГРУДЕНЬ	— 700 НОВИХ ЧЛЕНІВ
РАНІШЕ ОДЕРЖАНО	— 162 ПОДАННЯ
ТЕПЕР ОДЕРЖАНО	— 29 ПОДАНЬ
ДО ЗДОБУТТЯ	— 509 НОВИХ ЧЛЕНІВ

В останніх днях подання про прийняття нових членів надіслали:

Проф. Іван Телюк (В. 414) — 4, інж. Лев Блонарович (В. 34) — 3, Анна Гарас (В. 47) — 3, Михайло Кіґічак (В. 240) — 3, Гелен Олек (В. 22), д-р Ярослав Падох (В. 194), Осип Чабан (В. 242), Олекса Продивус (В. 356), і Михаїл Семків (В. 379) — по 2; Квітка Стецюк (В. 25), Зіна Таран (В. 34), Люба Басько (В. 94), Михайло Юзенів (В. 194), Іван Пригода (В. 200), мґр Осип Стецура (В. 287), Лев Кусяка (В. 291), Стефанія Стецiв (В. 371) і Йосиф Ярема (В. 372) — по одному членові.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Хвиля націоналізму

У той час, коли кремлівська кліка виковувала термін „совєтський народ", як ніби моноліт, сповнений ідеї комунізму і любови до російської мови й культури, по всіх уярмлених Москвою країнах покотилася хвиля націоналізму — спершу підшкірними каналами, тут і там спорадичними проявами, які не набрали ще характеру масового руху. Але деякі західні коментатори твердять, що рух спротиву неосталінізмові є вже масовим, бо проявляється в численних пунктах монструальної імперії. Очевидно, націоналізм у його зоологічній, імперіялістичній і егоцентричній формі найяскравіший на Московщині — і це теж єдиний не тільки толерований чи фаворизований державною системою націоналізм, але й підтримуваний тією системою всіма, включно з найбільш неперебірливими засобами, що ними розпоряджає імперія. Націоналізм уярмлених народів є властиве реакцією на той репресивний націоналізм Москви. Один за одним поважні органи західньої преси зупиняються над цим явищем. Ось американський „Тайм" з 18 грудня приніс статтю п. з. „Здавлювання дисидентів", в якій окремий великий уступ присвячено переслідуванням в Україні. Відомо, що рух спротиву в Україні та інших „радянських" республіках тримається легальних меж, покликаючись на совєтську конституцію й ленінську національну політику. Коли большевики причеплюють тому рухові ярлик націоналізму, то цим дискредитують його хіба в очах своїх прокураторів і КГБ. Чи це назвати націоналізмом, чи пробудженням національної гордости, чи намаганням зберегти власну особовість — суті речі не змінює. Цей могутній рух охопив увесь світ, і ніякі залізні завіси не всилі відмежувати від нього Україну. Ось у далекій Австралії почався рух за власний прапор, власний державний гимн, власного президента — у відрізненні від Британії. Те саме в усіх новостворених азійсько - африканських державах — зворот до традиційних рідних імен, до призабутих за часів колоніялізму традицій.

Совєтські переслідування і репресії, водночас політика мовчанки в апараті інформації цього руху не здавлять. Заведуть також надії, що співіснування з Заходом дозволить Москві розправитися з ворожим їй рухом, що прагне свободи.

Сучасна молодь

Проблема конфлікту молоді зі старшим поколінням є явищем не тільки в західніх суспільствах, але у не меншій мірі в суспільствах т. зв. соціялістичної спільноти націй. Молодь ніяк не згоджується з тезою, яка була темою редакційної статті однієї української газети, мовляв, „досвіду старшого віку не заступити запалом юности". І на Сході і на Заході молоде покоління вимагає для себе прав і готове брати на свої плечі тягар відповідальности. Ці домагання можна виправдати фактами значних досягнень молодих спеціялістів в окремих ділянках, а зокрема тим, що старше покоління в переважній більшості не спроможне дати собі ради зі складними проблемами технологічної доби. Там же, де молодь з незалежних від неї причин не спроможна забезпечити за собою вимаганих позицій в суспільному й політичному житті, як це маємо у випадку тоталітарних систем, спостерігаємо масову деактивізацію молодого покоління, навіть його деморалізацію.

Інформації з СССР і сателітів, а також з Югославії, кидають на цю проблему цікаве світло. Не треба, отже, дивуватися тому, що останніми часами у цих країнах урядові і партійні чинники почали вживати заходів, щоб узяти молоде покоління під контролю. На наших очах розгортається акція по лінії „ідеологічного вишколу" молоді, приневолення її вивчати партійні програми, директиви, відвідувати партійні збори і вислухувати промови партійних ватажків. Урядові і партійні кола обвинувачують Захід у тому, що це все стається у висліді „розкладового впливу буржуазної ідеології". А що справа ця чималої ваги, то показчиком цього є той факт, що, наприклад, у Польщі понад 40 відс. всього населення є у віці нижчому як 20 років. Не знаючи, яке становище зайняти в обличчі незадоволення молоді, ЦК Польської З'єднаної Робітничої Партії зрезиґнував зі своїх плянів об'єднати польські молодечі організації. Серед молоді, однак, немає бажання активізуватися в партії, не зважаючи на користі з того для особистої кар'єри. Молодь має досить комунізму, партії втрачають над нею контролю.

Леонід Полтава

„ЧАРІВНИЙ СВІТ"

„Чарівним світом" назвав СССР, а зокрема УССР, письменник Юрій Збанацький в „Радянській Україні" з 3-го листопада. Пише він про „велич нашої матері вітчизни" із столицею у Москві, про „всенародний стіл", про „загальнонародну справу", про „велич багатонаціональної вітчизни", ставлячи поруч із великим Тарасом Шевченком мізерію Я. Галана і поруч великої Лесі Українки — Погодіна. „У прекрасному, чарівному світі ми живемо. У світі труду, правди, творчости. І все те нам дала наша велика Вітчизна, наша рідна Ленінська партія".

Більше, здається, й не треба цитувати з панегірика червоного письменника-малороса. Нехай собі захоплюється й далі тюрмою народів у формі СССР.

Але є щось, що турбує „Радянську Україну". Ю. Збанацького і йому подібних із „чарівного світу", бо він пише:

„Які ж нам чужі, бридкі проповіді лжеапостолів буржуазно - націоналістичного охвістя, тих недобитих вихідців із української землі, що зрадили її і свій народ, опинилися на чужих смітниках і звідти, мов скажені пси, ллють бруд на Радянську Україну та її народ, що живе у мирі й дружбі з усіма іншими народами. Жалюгідні і потворні спроби політичних банкрутів і запроданців перед лицем цієї всесильної і величної дійсности, якою живе сьогодні радянський народ, ідеями якої живе прогресивне людство"... Зауважте, вже й замінено „український народ" на „радянський народ" таки в одним реченні. І ніби на доказ, що не „охвістя" й „недобитки" з української двомільйонової спільноти за кордоном мають рацію, а „Радянська Україна" — поруч із панегіриком Москві під наголовком „Чарівний світ" — поміщено на тій самій 2-ій сторінці світлину з Гірничо - Рудного інституту в Криворіжжі. Над великою будовою читаємо великий напис: „Слава советской науке!"

Один такий фотодокумент (а їх дедалі більше навіть на шпальтах офіційної преси в СССР і в інших „республіках") перекреслює урядово - казенне захоплення червоних малоросів з нагоди 50-річчя відновлення московської імперії.

Ні один українець не назвав німецького напису у нашому місті Львові „Лемберг" чарівним світом — і ні один чесний українець не назве урядового нищення мови, духа й культури української нації „чарівним світом".

Людське життя — найвища цінність. Цього не заперечать „Радянська Україна". Ю. Збанацький та всі інші московські хористи на українській сцені. Тож, щоб згодом не говорили, що „не знали", наведемо тут список тих українців, які склали своє життя на вівтар України, рятуючи її від катастрофи національного значення, приобіцяної ЦК КПСС у формі „комуністичного зближення націй, аж до повного злиття":

— 5-го листопада 1968 року в Києві на Хрещатику при сотнях свідків облив себе бензиною і спалив колишній вояк УПА, член ОУН Василь Макуха, який вмирав з вигуками: „Хай живе вільна Україна!"

— У березні 1969 р., розклеївши на стінах Університету ім. Т. Шевченка в Києві листівки проти колоніяльного становища України в СССР, зробив спробу спалити себе М. Бериславський; його врятували від важких попечень і потім засудили на два з половиною роки ув'язнення;

— Увечері 7-го листопада 1971 року робітник Ходорівського цукрокомбінату Лабінський, — як повідомив підпільний „Український Вісник", — закінчив життя самогубством. Перед тим Лабінський відмовився нести під час демонстрації якийсь транспарент, і секретар парткому комбінату І. Точін накинувся на нього, вигукуючи, що він радо ніс би замість того транспаренту жовто - блакитний прапор. Точін погрожував переслідуванням — але сл. п. Лабінський не дозволив окупаційному режимові знущатись над собою;

— 28 травня 1972 року у Львові під час допиту за зв'язки з безпідставно потім засудженою мисткинею - килимарницею Стефанією Шабатурою, — вирвався з камери слідчого 30-річний інженер Катала і в коридорі дому КГБ пробив собі серце схованими у кишені ножицями.

Ще більше подібних протестаційних самознищень — в обороні людської гідности і права своїх народів на вільне, державне життя, а не колоніяльне існування у складі московського СССР, мали місце в балтійських країнах.

Можливо, за логікою відновленого малоросійства такі факти можна назвати „чарівним світом", про який „мріяли віками кращі сини людства". Але це логіка, за словами Т. Шевченка, рабів, підніжків і грязі Москви. Це не логіка світу, з такою „логікою" світ перестав би існувати.

ВІДІБРАЛИ ЗНАХІДКУ

У старенького громадянина з Дніпропетровського М. Лисача відібрали золоті монети, випущені ще за царя. Дуже давно він заховав свій скарб у льох у Дніпропетровському, ще в період НЕП-у, коли совєтський режим дозволив пожвавлення приватної ініціятиви й торгівлі, щоб підтримати занепадаючу економіку. М. Лисач жив потім на Криму в Ялті, а його батько в будинку на вулиці Маркса. Знайдені в льоху 139 золотих монет в М. Лисача відібрали на тій підставі, що він колись займався торгівлею.

І. Вовчук

КУРС СТАРИЙ, А КУЛЬТ НОВИЙ

(3)

Криза в сколективізованому сільському господарстві імперії ніколи не припинялась. Масові закупи хлібного і фуражного зерна ведеться 10 років. Проте, населення країни нічого про закупівлю хліба за кордоном не знає. В цьому році криза в сільському господарстві значно загострилась. Уряд вину складає на кліматичні умови, які, мовляв, спричинили неврожай. Зерна зібрано на 40-50 мільйонів тонн менше, як потрібно для задоволення господарсько-промислових потреб і прохарчування населення.

Тому то на урочистому відзначенні „Жовтневої перемоги" в доповіді вельможі Мазурова не знайшлося місця для цифр про врожай. Кремлівський сановник тільки потішив слухачів, як то добре була зорганізована „битва за хліб". Крім людей з міст, на жнива була притягнута й армія. Колгоспна система господарювання довела до того, що для виконання сільськогосподарських робіт в цьому році виганяли міське населення також на сівбу, полоття, на заготівлю кормів для худоби.

Так московський соціялізм ліквідує різницю між містом і селом. Наслідки відомі: тільки в Америці вже закуплено зерна на 1 мільярд долярів. Для поповнення недобору в цьогорічному балянсі Москва купує бл. 30 мільйонів тонн зерна за кордоном. Отак за „Ленінським курсом" буцімто вже збудований соціялізм обґрунтував своє економічно в сільському господарстві. Нації, силою включені в союзну потвору — імперський комплекс, в тій будові зазнали величезних утрат: гори трупів, ріки сліз, поту і крови.

Кризова ситуація загострилась і в промисловості, особливо в тих галузях, що обслуговують потреби населення. Преса безугаву пригадує, а то й б'є на сполох, вимагаючи поліпшення якости промислової продукції. Уряд і партія виносять постанови про розгортання змагання за високоякісну продукцію, а якість не поліпшується. Окремі галузі промисловости виготовляють вироби такої низької якости, що вони не знаходять збуту. „Известия" з 5 жовтня ц. р. в передовій статті вказують, що в харчовій і легкій промисловості вироби високої якости рідкість, вони становлять менше, як один відсоток продукції. Це вже не кризова ситуація, а біда. Виробництво псує сировину, матеріяли, амортизує машини, люди працюють, а продукція виходить низької якости. Вона накопичується на складах, величезні засоби заморожуються. Партійна бюрократія крутить плянову машину, вимагаючи від людей шукати нових резерв, встановлюючи „нові горизонти".

Величезних розмірів досягає це у виробництві одягу і взуття. „Известия" твердять, що „низька якість виробленого одягу, взуття, погані барви тканин, низька якість пральних машин і інших виробів викликають скарги і обурення споживачів".

За законами марксо - ленінської діялектики у суспільно - економічних відносинах поступ суспільства у вирішальній мірі залежить від рівня продуктивних сил, що витворилися в певному періоді. Виникає питання: чи можливий поступ у системі імперського соціялізму? На мою думку, неможливий навіть за марксо - ленінськими законами. Система імперського соціялізму, в якій з націй витворився, як твердить ЦК КПСС, „радянський народ", неспроможна повністю використовувати для добра суспільства продукційні сили. Причин неспроможности багато, і про них треба говорити окремо.

Навіть у такій вирішальній галузі промисловости, як чорна металюрґія, якою опікується ЦК КПСС, стан незадовільний. В кінці серпня ц. р. ЦК КПСС прийняв постанову про чорну металюрґію. За останній рік подібних постанов було кілька про різні галузі промисловости і сільського господарства. В постанові про чорну металюрґію сказано: „Велике відставання в автоматизації технологічних процесів чорної металюрґії стримує здійснення завдань ґрунтовного поліпшення якости металу, а це утруднює застосування металу в промисловості і будівництві". В постанові подано причини такого стану. „Мінтяжмаш, Мінприладів, Мінелектротехпром і Мінмонтажспецбуд СССР не виконують покладених на них завдань у виготовленні і комплексному постачанні підприємствам чорної металюрґії сучасного обладнання, а постачене має низький технічний рівень". Простіше кажучи, названі міністерства неспроможні постачати підприємствам чорної металюрґії технічне устатковання, що відповідало б вимогам сучасної технології, а ті, що постачаються, мають низький технічний рівень.

Кризовий стан, що витворився в промисловості, ЦК КПСС намагається рятувати соціялістичним змаганням. У Кремлі побачили, що поліпшити кризову ситуацію своїми силами не можуть і тому й повернулись „лицем до капіталістичного світу", головно до ЗСА. Кризова ситуація, що змушує будівничих соціялізму шукати порятунку в „капіталістичних акул", вказує на те, що теорія самостійного шляху розвитку економіки московського соціялізму, який випереджує (в офіційних статистичних зведеннях) капіталізм, збанкрутувала.

Розважаючи над протиріччями в економіці московського соціялізму, пригадуємо розмову з статечним селянином на харківському двірці в кінці 1930 року. Він залишив господарство і через Харків мандрував на північ. Чекаючи на московський поїзд, говорили на тему: що буде, до чого доведе плянова розправа з українським селянством, яка саме тоді починалась? Селянин, вдивляючись в поїзд, що наближався, ніби між іншим сказав: „Лиха іскра поле спалить, а сама щезне".

Третій том, набалаканий Брежнєвим і оформлений під заголовком „Ленінський курс", має за твердженням „Коммуниста" і „Правди" допомогти комуністам в будові соціялізму. Даремні сподівання. Приреченого ладу не врятувати.

М. Данилишин

СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА В АРГЕНТИНСЬКІЙ ПРЕСІ

(З нагоди століття з дня її народження)

Столичний аргентинський щоденник „Ля Пренса" в своїй ілюстрованій частині з 12-го листопада 1972 року містить велику статтю і три світлини, присвячені нашій славній оперовій співачці Соломії Крушельницькій, відзначаючи тим сторіччя з дня її народження. Автор статті маестро Едвард Арносі пише про великі успіхи та популярність нашої співачки не лише в Арґентині, а також в інших краях Південної Америки та Европи, підкреслюючи її великий талант та здібності.

Пишучи про її сильний та незвичайної краси голос широкого діяпазону, маестро Арносі пригадує численні, але мало відомі виступи Соломії Крушельницької в оперових театрах Чіле та Арґентини.

В Сантіяґо, столиці Чіле, Соломія Крушельницька виступала перший раз 29-го травня 1897-го року в ролі Аїди, здобувши повне признання столичної преси та всіх її музичних критиків. Після цього вона виступала в головних ролях у таких операх, як „Фавст", „Ля Гебрея" і навіть у чілійській опері „Ля Фльоріста де Люґано", автор якої композитор Ортіз де Зарате висловився, що Соломія має „ангельські здібності".

У 1906-му році Соломія Крушельницька виступила перший раз в Буенос Айресі в театрі „Опера" під батутою самого Тосканіні, який заанґажував Крушельницьку для виконування головних роль після тріюмфальних її виступів в Австрії, Франції та Італії. Виступ Крушельницької в столиці Арґентини відбувся 24-го травня, напередодні державного свята „Травневої революції", а другий повторився 16-го червня в ролі Брунільди в опері „Валькірія". Ці два виступи Крушельницької мали надзвичайний успіх, і її заанґажовано до державного театру до 1911-го року.

В театрі „Кольон" виступала наша співачка зараз після його відкриття в році 1913-му, а опісля знову в році 1923-му, коли Соломія Крушельницька виконувала „Алеґорію Арґентини" і враз із хором та симфонічною оркестрою відспівала арґентинський гимн, здобувши признання всієї столичної преси, що кваліфікувала її як співачку світової слави.

Крім похвальних звідомлень про виступи Соломії Крушельницької в різних столицях европейських держав, автор згаданої статті пише, що наша співачка вийшла заміж 19-го червня 1910-го року за італійського адвоката Цезаря Річчіонне, який був також інтендантом міста Віяреджіо в Італії, де наша співачка мала свою віллю. Весілля Соломії Крушельницької відбулося в Буенос Айресі. На весіллі було багато її приятелів, до яких належала також Доня Хосефіна Кано де Піязіні, дочка власника театру „Опера", і цілий ряд представників арґентинської аристократії, які високо цінили артистичні здібності Соломії Крушельницької.

Стаття закінчується звідомленням, що після закінчення другої світової війни Соломія Крушельницька перебувала у Львові, де працювала як професор консерваторії. Останній свій артистичний виступ мала Крушельницька на 72-ім році життя, коли в 1945-му році виступала на концерті в користь українських студентів.

Померла Соломія Крушельницька у Львові 14-го листопада 1952-го року, мавши 80 років та 68 років артистичних виступів на різних континентах як світової слави співачка, яка є гордощами цілого українського народу, що з великою пошаною відзначає сторіччя з дня її народження.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЦЕРКОВНА КОМІСІЯ УКК

„Свобода" з 12 грудня 1972 р. повідомила, що Екзекутива і Політична Рада Українського Конґресового Комітету на нарадах 9 грудня 1972 р. в Ню Йорку покликали до життя Церковну комісію, зложену із дев'ятьох осіб, яка входить у склад Екзекутиви УКК. На мою думку, Український Конґресовий Комітет, членами якого є українці різних віровизнань, не має морального і статутового права покликати до життя Церковну комісію, яка вмішувалася б у внутрішні чи зовнішні справи котроїсь із наших українських Церков у ЗСА. Церковними справами можуть займатися та їх вирішувати тільки Єрархія, духовенство, церковно - релігійні організації чи організації, спеціяльно покликані до життя для певної церковної справи, як члени даної Церкви.

о. Роман Ганас
Маганой Сіті, Па.

ЧОТИРИ ДНІ В ЧИКАҐО

Репортаж Л. Полтави

(9)

Будують новий храм

Вітаємося з о. Маріяном Бутринським — високим, поставним священиком з української католицької парохії свв. Володимира й Ольги, яка притримується старого календарного стилю.

Ідемо оглядати новий Храм Божий, поблизу Чикаґо евеню, при вулиці Овкли, на якій далі розташовані ще кілька українських та інших церков і яку треба було б посадникові Р. Дейлі перейменувати на „Вулицю Церков". Шановний Отець тим часом розповідає, що парохом є о. митроп. радний Павло Джулинський і що до парохії свв. Володимира й Ольги належить також отець Іван Кротець. Парохія постала з благословення Верховного Архиєпископа УКЦеркви Кардинала Йосифа в 1968 році, при ній є кругло 1 000 родин, які виявляють справжні чуда жертвенности, складаючи на будову свого храму великі пожертви. Покищо Богослуження відправляються в сусідньому православному катедральному храмі св. Володимира, де панує шляхетний дух християнського екуменізму на практиці. „Звичайно, пора св. Літургію, — розповідає о. М. Бутринський, — ми іноді служимо там разом із православними священиками молебні, відправляємо панахиди для відмічення національних свят і героїв. Два наші отці з парафії свв. Володимира і Ольги були на урочистостях інтронізації православного Владики Константина".

Велика і вже наполовину вивершена будова нового українського католицького храму в Чикаґо постає перед нами, і відразу ж вражає думка: ці обриси, ці контури так нагадують святу Софію Київську, яку бачив ще юнаком.

— Будову запроєктував інженер архітект Ярослав Корсунський із Міннеаполісу, тепер шукаємо українського мистця для оформлення церкви, — розповідає о. Маріян Бутринський. — „Все повинно бути зроблене українськими руками. Ми хочемо зберегти всі традиційні форми церкви, як у самій будові храму, так і в Богослуженнях та в думанні парафіян. — Будівництво розпочалося, дивним збігом обставин, на св. Покрову — на козацьке свято, в 1970 році; на св. Покрову в 1971 почали копати землю під будову і на св. Покрову в цьому році — посвятили наріжний камінь! На запитання, чи фінансово важко, Отець знову прославляє своїх парафіян, а на запитання, чому парафія свв. Володимира й Ольги не звернеться із закликом про пожертви на будову храму до українців у Америці чи при потребі й у Канаді. Отець повідомив, що доведеться і що вже підготували для розповсюдження „цеглинки" в різних цінах, від 5 дол. й вище, і показав кілька гарно оформлених молодим мистцем-парохіянином Романом Завадовичем мол. картки. „Ми заплатили вже майже половину вартости всієї будови, тепер буде трохи важче, — каже шановний співрозмовець, і я помічаю, що до священичого одягу Отця додано чудову українську вишивку, так скромно і так гарно! „Треба доплачувати навіть до Театральної Студії Молоді при нашій парохії, яка мандрує з виставою „За сестрою" — то прекрасна вистава! — до Ню Йорку й Філядельфії. До мистецтва, до культури треба завжди доплачувати, але що ж ми означаємо без них?" — каже Отець.

Оглядаємо гарну будову церкви, що матиме традиційно великі хори з тилової частини; сходимо вниз, де під церквою буде велика, модерна заля та кілька менших, і всюди зір приємно вражають плавні, якісь свої традиційні форми будови. Сюди й туди переходять робітники, там зсипають цемент, там чути свист автоматичної пилки. „Нашу церкву будуємо, як пам'ятник Помісности Української Католицької Церкви, стоячи на принципах збереження нашої помісности", — каже Отець. Наріжний камінь під церкву поблагословив Верховний Архиєпископ у Римі під час 5-го Синоду. Під час вмурування наріжного каменя там було покладено на вічну документацію різні списки й речі, уламки каменю з різних українських церков на Рідних Землях, „а все ми покропили освяченою водою з Чорного моря, яку привезли наші парохіяни", — з гордістю за своїх парохіян розповідає отець Маріян Бутринський, переливаючи ту гордість і в серце православної людини.

Ще коротко розмовляємо в приміщенні канцелярії свв. Володимира й Ольги. Переказую „телеграфічним стилем" про велике й різноманітне життя цієї парохії. При ній діє Братство св. Андрія за зразками давніх традицій; для жінок зорганізоване Сестрицтво, також дуже активне; у днях недавнього Ярмарку Сестриці назбирали на свою нову церкву 11 000 долярів (!), не враховуючи „виторгу" за українські страви тощо. При парохії влаштовуються культурні імпрези, діє хор „Черемшина" під дириґуванням о. Івана Кротеця (60 осіб), і Театральна Студія Молоді під мистецьким керівництвом реж. Любо Цепинського. Діє також Братство св. архангела Михаїла, яке займається збіркою фондів та всіми господарськими справами; активно працює Братство св. Бориса і Гліба, створене з молоді. Кожне з Братств має свою хоругву (це також в дусі українських традицій!), мистецьки виконану Михайлом Дмитренком. Хором „Прометей" дириґує Роман Адрушко. „Це великий і дуже гарний хор", — каже о. М. Бутринський. — Маємо і новий хор з юнаків, до якого належать 40 хлопців, хор „Дніпро", під дириґуванням о. Івана Кротця, молодої, обдарованої людини. Парохія видає журнал „Церковний Вісник" (саме тепер вийшло 100 чисел), який розходиться по всьому світі, також видає календарі-альманахи, має свою радіопрограму що-четверга від 9 до 10 вечора, під назвою „Вечірні дзвони".

Ще і ще кореспондент „Свободи" повертається до теми фінансування великої будови, і отець Маріян Бутринський розповідає:

— Будова церкви свв. Володимира й Ольги буде коштувати біля півтора мільйона долярів, з чого півмільйона вже заплачено готівкою, виключно з пожертв наших парохіян. За останні 4 роки парафіяни пожертвували загально 800 000 долярів, з чого 300 000 дол. видано на площу під церкву. Парафіяни купили парафіяльний Осередок, дім, де тепер є будинок парафіяльного уряду і де стало працюють два секретарі; закупили також площу під будову нового парафіяльного дому і через один місяць почнемо його будувати.

А на закінчення отець Маріян Бутринський сказав:

— Ми вже готуємося в парохії до великого виступу через телевізію, для ознайомлення американського світу з українським Різдвом. Наше завдання просте і ясне: зберегти Церкву не тільки католицькою, а й українською. Це для нас два рівнорядні поняття.

На прощання автор репортажу закупив кілька „цеглинок" на будову церкви свв. Володимира й Ольги. Дуже не хотів би, щоб хтось обвинуватив у зайвій „пропаганді", але годі цього розділу не закінчити щирим закликом до читачів: — Закупіть бодай одну скромну „цеглинку" — ви допоможете великій справі! „Цеглинки" на будову храму є в різній ціні, 5 дол., 10 дол., і вище.

Адреса парафії свв. Володимира й Ольги:

Sts. Volodymyr and Olha Ukrainian Catholic Parish, 2247 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1972 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(2)

3. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

(Продовження)

СОЮЗІВКА

Економічні умови, особливо ж проблеми безробіття, вплинули на господарський стан вакаційних осель в усій околиці Кетскильських гір. Ми не були винятком. В перших дев'ятьох місяцях цього звітового року ми були спроможні втримати наші прибутки на тому самому рівні, як рік перед тим, але послаблення бизнесового руху в останніх трьох місяцях причинилося до зменшення прибутків. Загальні прибутки за цілий рік були на 4% менші, як в 1970-му році, і причиною цього була головним чином погана погода в грудні. Ми мали чималу кількість попередніх замовлень на різдвяні дні, зокрема від лещатарів, але брак снігу призвів до відкликання майже всіх таких зголошень.

На початку року, передбачаючи, що сповільнення в бизнесовому русі матиме некорисний вплив на нашу діяльність, ми вжили суворих заходів щодо видаткування і коштів діяльности. У висліді наші видатки на заробітні платні, харчі і припаси, розваги й інше зменшилися. Проте, з огляду на те, що наші будинки почали зуживатися, ми започаткували велику програму поліпшень і направ, які значно збільшили наші кошти утримання. Ми заінсталювали також нову систему каналізації, як теж охолодження великої залі „Веселки" і кімнати для коктейлів. Кошти цих інсталяцій становили приблизно 30.000 дол. і кошти на покриття цих поліпшень були передані Союзівці з нашої Головної Канцелярії.

В надрукованому нижче зіставленні подано порівняння прибутків і видатків Союзівки за останні два роки.

ПРИБУТКИ І ВИТРАТИ ЗА 1970-1971

„СВОБОДА"

Наші публікації служили вірно потребам наших членів і нашим громадам протягом цілого року. „Свобода" із її поширеною в усьому світі сіткою надійних репортерів і кореспондентів інформує добре наших членів про щоденні події місцевого і міжнародного значення, особливо ж ті, які спеціяльно важливі для українців. Наші газети подають також подрібні звідомленя про діяльність нашого Союзу і його прогрес в округах, відділах та окремих діячів. Повні фінансові, організаційні і членські звідомлення друкуються кожного місяця водночас із спеціяльними статтями і оглядами у „Трибуні УНСоюзу".

„Український Тижневик", пристосований до потреб і зацікавлень наших молодих членів і тих, що слабо володіють українською мовою, здійснював подібні завдання у вужчому засягу. „Веселка" служила вітальним потребам шкільних дітей. Наш Календар-Альманах, який став головною щорічною публікацією УНСоюзу, був розісланий усім передплатникам „Свободи".

Не зважаючи на високу якість „Свободи", „Веселки" і Календаря-Альманаху, передплати від наших членів і прибутки від їх публікування в цьому році зменшилися. Прибутки із передплати не-членів збільшилися, головно тому, що ми підвищили висоту передплати. Нижче подано порівняння членських передплат за останні два роки:

ЧЛЕНИ УНС - ПЕРЕДПЛАТНИКИ «СВОБОДИ»

місячна ставка	1971	1970	Зменшення
65¢ -------------	10,430	10,691	— 261
30¢ -------------	1,138	1,480	— 162
	11,795	12,228	— 433
«Ukrainian Weekly»	534	592	— 58

Прибутки і видатки за останні два роки були такі:

Із поданої вище статистики бачимо, що ми мали велике збільшення прибутків із наших друкарських робіт і збільшення з індивідуальних передплат і продажу в кіосках. Зменшилися видатно приходи з продажу книжок і дещо понизилися прибутки з оголошень. Збільшилися операційні видатки головно з огляду на збільшення заробітних платень.

Двох із трьох студентів журналістики, що їм ми допомагали у студіях, вплачуючи за них їхні шкільні оплати, не охоплені вже нашою програмою. Один студент, який вчиться вже другий рік в Нюйоркському університеті, користується ще нашою допомогою.

НОВИЙ БУДИНОК УНСОЮЗУ

Будова нашого нового будинку розгортається, але реченець її закінчення прийшлося пересунути на початок найближчого року. Як про це вже була мова у звідомленні для нашого річного засідання минулого року, причиною цієї затримки стала велика скала, на яку натраплено під час викопування заглиблення для фундаментів будинку і це ж вплинуло на видатне збільшення загальних коштів будови. Праці над покладенням бетонових фундаментів, двох підвальних приміщень і першого поверху будинку закінчено в квітні і тепер йдуть роботи над покладенням сталевих основ для вищих поверхів. Досі видатковано на будову понад 2 мільйони долярів.

Контрактор передав нам кошторис збільшених коштів будови у яких понад 10 відсотках, зумовлених затримкою в теперішній стадії будови. Наші архітекти відкинули цей кошторис з огляду на невистачальні дані і причини їх виникнення і також тому, що збільшені кошти видалися їм надто високими. Справа приготована для арбітрального (третейського) вирішення, як це передбачено в контракті.

В перших місяцях цього року ми започаткували вміщувати оголошення в щоденнику „Ню Йорк Таймс" про винайм приміщень в нашому будинку. Ми одержали декілька відповідей, але, досі, не відбулися ще ніякі поважні переговори. Маємо одну оферту на 30 тисяч квадратових стіп, майже два поверхи, про яку домовляємося через одного посередника продажу реальностей. Віримо, що з прогресом будування проявиться більше зацікавлення для винайму наших приміщень з боку евентуальних орендувачів. Наш будинок матиме багато корисних вигід і з огляду на його розташування і на кошти винайму і ці фактори притягнуть багатьох орендувачів, не зважаючи й на те, що в Ню Йорку є багато приміщень, що їх можна винаймати за нижчу, як рік чи два роки тому ціну.

Продовжуємо фінансувати будову нашого будинку, уділюючи позички нашій допоміжній установі із поточних прибутків і з допомогою безпосередніх банкових позичок.

(Продовження на стор. 4-ій)

REPORT OF SUPREME PRESIDENT JOSEPH LESAWYER

SOYUZIVKA

Economic conditions, and particularly the unemployment problem, affected the vacation resort business in the entire Catskill Mountain area. We were no exception. For the first nine months of the year we were able to maintain our income at the same level as the year before but decreased business in the last three months caused us to fall behind. Total income for the year was 4% less than in 1970 and was due primarily to poor weather conditions in December. We had a substantial number of reservations booked for the Christmas holidays by skiers but lack of snow resulted in concellation of almost all such reservations.

Early in the year, because we anticipated that the slowness in the economy would adversely affect our business, we adopted an austerity policy as to expenses and operating costs. As a result our expenses for wages, supplies, entertainment, and other costs were lower. However, because some of our buildings were beginning to show wear we launched a big improvement and repair program which raised our maintenance costs considerably. We also installed a new sewage system and air-conditioned the Veselka hall and the cocktail lounge. The cost of these installations was approximately $30,000 and the funds to cover this improvement were advanced to Soyuzivka from the Home Office.

The following statement is a comparison of receipts and disbursements for the past two years.

SOYUZIVKA

RECEIPTS AND DISBURSEMENTS ON PROPERTY IN KERHONKSON, N.Y. for 1970-71

	INCOME RECEIPTS 1970 *A	INCOME RECEIPTS 1971 *A	DISBURSEMENTS 1970 *A	DISBURSEMENTS 1971 *A
January	12,113.37	10,961.05	10,627.04-	16,747.69
February	9,892.90	5,628.21	14,956.25	11,579.38
March	6,276.59	2,990.00	12,429.55	11,593.66
April	24,251.92	16,592.27	13,990.24	12,968.31
May	12,763.77	20,796.37	17,133.00	23,648.61
June	26,592.50	34,478.96	24,985.29	34,647.92
July	84,654.13	104,447.47	60,735.30	63,554.94
August	89,179.77	79,076.64	61,003.10	73,642.21
September	61,674.72	62,133.77	77,749.62	71,179.60
October	14,430.84	7,617.09	22,804.27	17,353.57
November	11,347.75	19,576.43	21,321.29	22,008.67
December	24,132.45	10,831.25	16,591.94	16,004.94
	377,710.71 *A	374,028.65 *	372,206.67 *A	375,430.00 *A

	1970 DISBURSEMENTS *A	1971 *A
Food	63,192.98	53,240.33
Bar	25,648.67	21,649.71
Snack Bar	9,503.11	9,724.94
Gift Shop	22,458.31	20,902.02
Kitchen & Dining	4,431.07	1,448.85
Housekeeping	15,237.58	14,157.54
Wages (net)	79,906.55	72,302.42
Tax on Wages	29,051.99	25,333.02
Electric, Gas, Fuel	17,659.09	20,477.78
Maintenance Rep.	12,195.69	27,551.23
Exchange Account	393.96	416.26
Real Estate Tax	15,148.17	16,632.43
Insurance Exp.	13,253.90	12,454.90
Transportation	3,252.34	3,059.57
Telephone	2,036.86	2,501.50
Office Supplies	2,375.46	1,616.89
Legal Exp.	1,026.50	898.60
Refund	2,430.65	1,342.13
Entertainment	9,122.43	6,058.64
Advertising	566.72	1,266.63
Bank Charges	6.46	30.74
Hospital Sick Plan	1,515.48	1,331.60
Sales Tax	11,903.62	13,024.57
Total Hotel Exp.	342,357.59 • A	328,332.30 • A
Capital Improv.	17,143.01	39,704.45
Furniture & Equip.	12,206.07	7,393.25
TOTAL	372,206.67 * A	375,430.00 * A

	1970 *A	1971 *A
Balance January 1st	18,935.76	24,459.80
Cancelled Check #9922	20.00	
	18,955.76 • A	24,459.80 • A
Receipts	377,710.71	374,028.66
	396,666.47 • A	398,488.46 • A
Disbursements	372,206.67-	375,430.00-
Balance December 31st	24,459.80 * A	23,058.46 * A

Bank Balance December 31st	1970 * A	1971 * A
ELLENVILLE NAT"L BANK.	16,732.18	15,318.99
KINGSTON TRUST CO.	7,727.62	7,739.47
Total:	24,459.80 • A	23,058.46 • A
Petty Cash	2,000.00	2,000.00
	26,459.80 * A	25,058.46 * A

RECEIPTS AND DISBURSEMENTS 1970-1971

"SVOBODA"

Our publications faithfully served the needs of our members and our communities throughout the entire year. Svoboda, with its world-wide network of reliable reporters and correspondents kept our members well informed of daily events on the the local and international scene which were of particular significance to Ukrainians. Our newspapers also reported in great detail our Association's activities and progress on District, Branch, and individual levels. Complete financial, organizational, and membership reports were published each month and special feature articles were included in the U.N.A. Tribune.

The Ukrainian Weekly, geared to the needs and interests of our young members and those not proficient in Ukrainian, carried out a similar function within narrower limits. Veselka served a vital need amongst school children. The Annual Calendar, which has become a premier annual publication of Soyuz, was distributed to all Svoboda subscribers.

Despite the high quality of Svoboda, Veselka, and the Calendar, subscriptions from our members and income from these publications declined for the year. Sales income from non-members increased mainly because we raised the subscription rate. A comparison of our membership subscriptions for the past two years follows:

UNA «SVOBODA» SUBSCRIBERS

monthly rate	1971	1970	Decrease
65¢ -------------	10,430	10,691	— 261
50¢ -------------	47	57	— 10
30¢ -------------	1,318	1,480	— 162
	11,795	12,228	— 433
«Ukrainian Weekly»	534	592	— 58

Income and Disbursements for the past two years are as follows:

S V O B O D A

Comparative Statement of Income and Disbursements 1970-1971

INCOME	1970	1971		Difference
Subsciption:UNA Members	176,200.00	177,200.00	+	1,000.00
Sale on Stands	5,417.21	6,356.00	+	938.79
Individual	40,258.77	47,275.44	+	7,016.67
Books	20,820.46	9,366.00	-	11,454.46
Advertising	75,567.41	72,212.87	-	3,354.54
Printing	35,995.32	61,920.85	+	25,925.53
Cards & Calendars	227.26	183.60	-	43.66
Change of address	106.07	114.27	+	8.20
Refund Electr. Cons.	660.00	660.00		----
Refund Postage	332.45	333.06	+	.61
Refund Telephone	163.80	73.71	-	90.09
Almanacs	15,555.65	12,845.08	-	2,710.57
Press Fund	3,831.72	4,945.77	+	1,114.05
Veselka Subscription	8,367.98	7,277.75	-	1,090.23
N.J. Sales Tax	242.40	402.70	+	160.30
Miscellaneous	15,811.09	1,715.99	-	14,095.10
Total:	399,557.59	402,883.09	+	3,325.50
Discount on Sales	- 2,536.35	- 2,273.87	-	257.48
GRAND TOTAL:	397,021.24	400,609.22	+	3,587.98

DISBURSEMENTS	1970	1971		Difference
Payroll: Editorial	58,686.75	60,861.80	+	2,175.05
Printing	124,262,89	129,522.93	+	5,260.04
Office	35,822.28	38,796.80	+	2,974.52
Correspondents	4,325.00	4,775.00	+	430.00
Special Correspondents	5,954.00	7,898.00	+	1,944.00
Veselka Correspondents	3,495.00	3,619.10	+	124.10
Postage	25,239.79	25,138.31	-	101.48
Material	72,144.96	65,360.08	-	6,784.88
Rent	11,000.00	12,000.00	+	1,000.00
Telephone	2,758.74	2,371.45	-	387.29
Gas & Electric	3,489.65	3,943.97	+	454.32
Office Supplies	1,310.49	1,406.70	+	96.21
Office Expense	659.63	1,149.77	+	490.14
Printing Dept. Expense	1,864.47	2,597.05	+	732.58
Parts & Repairs	3,595.74	4,497.68	+	901.94
Books	2,529.52	3,144.10	+	614.58
P.O. Box	32.00	38.40	+	6.40
Taxes	11,691.61	13,369.75	+	1,678.14
Commission	307.15	441.45	+	134.30
Manuscript	4,395.00	3,970.00	-	425.00
Newspaper	962.00	872.76	-	89.24
Pension	10,293.00	1,116.00	-	9,177.00
Donations	6.00	-- --	-	6.00
Cards & Calendars	39.00	30.00	-	9.00
N.J. Sales Tax	312.34	402.70	+	90.36
Miscellaneous	12,540.47	14,535.65	+	1,995.18
Total:	397.717.48	401,859.45	+	4,141.97
Discount on Purchase	- 205.07	- 235.56	+	30.49
GRAND TOTAL:	397,512.41	401,623.89	+	4,111.48

From the above statistics we see that we had a large increase in income from our printing activities and an increase from the sale of individual subscriptions and sales on stands. Book sales income decreased sharply and income from advertising was lower.

Operating expenses were higher mainly because of increases in salaries and wages.

Two of the three journalism students whose education we were helping to finance by paying for their tuition are no longer in our program. One student, who is now in his second year at New York University, remains.

NEW HEADQUARTERS BUILDING

The construction of our new headquarters building is in progress but the completion date has been delayed to the early part of next year. As reported to you last year at this meeting the larger amount of rock encountered during the exvacation for the foundation is responsible for some of the delay as well as the anticipated substantial increase in the total cost of construction. The concrete foundation work and the sub-basement, basement, and first floor concrete work were completed in April and the steel work for the upper floors is now underway. Over $2,000,000 has been expended on the building up to the present.

The contractor has submitted estimates of escalated costs of over 10% due to the delay in the actual construction work. Our architects have rejected these estimates because of insufficient data indicating how they were arrived at and because they appear excessive. The matter is being prepared for arbitration as provided in the contract.

Early this year we started advertising for tenants in the New York Times. Several replies were received but, as yet, no serious negotiations have taken place. We have one prospect for 30,000 square feet, almost two floors, with whom we are negotiating through a New York real estate broker. We believe that as the construction of the building progresses more interest from prospective tenants will be generated. Our building offers many advantages as to location and from a cost point of view and these factors will attract tenants even though there is a large amount of office space available for rent in New York City at rentals much lower than prevailing prices of one and two years ago.

We are continuing to finance the construction of the building by advancing loans to our subsidiary out of current income and by direct bank loans. Our investment at the end of 1971 was over $1,500,000. and the bank loan from the Commercial Trust Company of New Jersey was $620,

(Continued on page 4)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

(Продовження зі стор. 3-ої)

Наші інвестиції винесли наприкінці 1971-го року понад 1.500.000 долярів і банкова позичка з Коммершел Траст Компані Ню Джерзі — 620.000 дол. Відсоткова ставка від цієї банкової позички виносила від 4 і пів відсотка до 6 відсотків, залежно від встановленої відсоткової норми і є низька з огляду на те, що УНСоюз ґарантує цю позичку запорукою застави відповідних бондів. Відсоткова ставка, що нею ми обтяжуємо допоміжну установу за нашу морґеджову позичку виносить 10% річно.

Переговори, що велися минулого року в справі постійної першої гіпотечної позички в сумі 7,000,000 дол. з Українською Щадницею у Філядельфії з відсотковою ставкою у 8 і пів відсотка річно припинено, бо Щадниця вимагала, щоб УНСоюз ґарантував позичку. Ми маємо дані з інших джерел, щоб можна одержати позичку за 8 до 8 й 1/4 відсотка, але ми все ще переговорюємо в справі нижчої ставки. Є можливість одержати морґеджову позичку з нижчою відсотковою ставкою на коротший протяг часу, як 5 або 7 років. Ми прослідкуємо цю можливість але не передбачаємо більшого проґресу в одержанні задовільної позички, аж до часу зголошення більшо кількости наймачів.

ЗАГАЛЬНІ ЗАУВАЖЕННЯ

Справою, яка у великій мірі, цікавить наших членів й українську громаду взагалі є можливість об'єднання наших союзів в одну велику організацію. В цьому напрямку не досягнено ніякого поступу, хоч і були про це неформальні і радше випадкові розмови між провідниками різних асоціяцій.

Під час року ми були визнані — разом із ПАКО — порторіканською громадською групою — спонзорами 23-поверхового житлового будинку, який будується тепер при Монґомері вулиці між Вашинґтон і Воррен вулицями внизу міста Джерзі Сити. Цей апартаментовий будинок віддалений всього на один квартал (бльок) від нового будинку УНСоюзу. УНСоюз має 60% акцій (стаків) корпорації, яка є власником апартаментового будинку, тобто Павлюс Гук Коммюніти Гавзинґ Корпорейшен" яка заінкопорована трьома членами від УНСоюзу і двома членами від ПАКО, що май 40% акцій. В склад першої ради директорів, призначений на протяг п'яти років, входили Володимир Сохан, Петро Пуцило і Йосип Лисогір, як репрезентанти УНС, і Перфекто Ойоля та свящ. Гектор Мартінез-Мена, як представники ПАКО. Урядовцями були: Йосип Лисогір — президент, Перфекто Ойоля — віце-президент, Володимир Сохан — віце-президент, Петро Пуцило — секретар і свящ. Гектор Мартінез-Мена — скарбник. Після смерти Петра Пуцила його місце зайняла Уляна М. Дячук, як директор і як секретар.

Іншою важливою ділянкою діяльности нашого Союзу було членство у Крайовому Братському Конґресі Америки і в різних стейтових Братських Конґресах. Ця участь набирає все більше значення з огляду на потребу поборювання тенденцій, спрямованих на оподаткування братських союзів.

Наш Союз є членом Торговельної Палати Джерзі Сити і Комітету для розвитку простору Джерзі Сити, який очолює і керує рухом за відбудову міста і притягнення до нього нової індустрії. В останньому році я був обраний до Ради Директорів і на члена Екзекутивного Комітету Палати. Я був також призначений до ювілейного комітету сторіччя Коледжу св. Петра в Джерзі Сити. Коледж відзначає своє сторіччя протягом всього 1972 року проведенням спеціяльних виховних і культурних програм. УНСоюз є спонзором концерту, як частини української програми для відзначення цього сторіччя і який відбудеться з кінцем тижня 20-21 жовтня 1972 року. Частиною цієї програми буде також симпозіюм на тему „Опозиція в Східній Европі" під проводом проф. Константина Савчука.

ВИСНОВКИ

Оглядаючи висліди нашої праці в останньому році, всі ми усвідомляємо, що нашою найсерйознішою слабістю була неспроможність зорганізувати відповідну кількість нових членів і причинитися цим до росту нашого Союзу. З дальшої аналізи виходить, що немає ніякого логічного приводу чи причини для такого стану. Ми є найбільшою братською організацією в світі. Ми маємо найбільші фінансові засоби. Наші видання найбільш розповсюднені і їх широко читають. Ми виплачуємо більше допомог нашим членам й асиґнуємо більше фондів для українських організацій і для українських справ, як хтонебудь інший. Ми маємо найбільшу кількість впливових громадських й організаційних провідників в нашому Головному Уряді ,як також окружних керівників та відділових урядників. Наші члени беруть участь в усіх важливих починах й акціях української спільноти у ЗСА і в Канаді.

Ми оферуємо основні і найбільш популярні пляни забезпечення за вкладки нижчі, як їх вимагають конкуренційні компанії. З кожним днем збільшується кількість наших українських друзів у ЗСА і в Канаді ,які закуповують життєві забезпечення на вищі суми, як це чинять пересічні американці чи канадійці. Протеж, не зважаючи на всі ці сприятливі фактори й удогіднення, що їх ми даємо, ми не можемо похвалитися досягненнями, але втрачаємо наші українські вигляди в користь конкуренційних забезпеченевих приватних і комерційних компаній.

Протягом трьох років з останніх чотирьох років ми попостійно втрачаємо активних членів, хоч і росли в загальній кількості членства. Сьогодні ми опинилися в ненадійному становищі. Минулого року, вперше за ввесь час від 1934 року, загальна кількість нашого членства зменшилася. Також і загальна сума зібраних нами вкладок була меншою, як рік перед тим, З другого боку, видатки продовжують збільшуватися. Цілком певне й очевидне, що ситуація є критичною, і що ми не можемо дозволити на те, щоб такі тенденції продовжували діяти.

Таким чином, наша відповідальність як учасників цього річного засідання, виразно визначена. Ми мусимо започаткувати заходи, які б причинилися до збільшення нашого членства — коштом, що його дозволять обов'язуючі в нашій індустрії здорові фінансові принципи. Такі рішення вимагали б особових змін, унормування платень й інших іновацій, що їх започаткування може бути неприємним, але їх мусимо зреалізувати, якщо ми хочемо піти вперед.

Ми не можемо сходити з цього курсу, спрямованого на збудування ще сильнішого і ще більш впливового союзу і ми не сміємо захитатися в нашій рішучості зробити потрібні жертви для осягнення нашої цілі. Наша справа і добро наших членів і всіх українців, сьогодні і в майбутньому, залежать від того, як ми виконуємо нашу працю. Ми не можемо позбавляти прийдешні покоління належної їм правно спадщини тільки тому, що нам бракувало енергії й бажання використати якнайкраще поставлені нам до диспозиції засоби для нашого розвитку й росту. Сьогодні треба нового спрямування для акції і я рішуче вимагаю, щоб його започаткувати на цьому річному засіданні.

(Continued from page 3)

000. The interest rate on the bank loan ranged from 4½% to 6% depending on the prevailing prime rate and is low because Soyuz guarantees this loan with a pledge of certain bonds as collateral. The interest rate we charge the subsidiary on our mortgage loan is 10% per annum.

The negotiations that were in progress last year for a permanent first mortgage loan of $7,000,000 from the Ukrainian Savings and Loan Association at an interest rate of 8½% per annum were terminated because the Association wanted U.N.A. to guarantee the loan. We have had indications from other sourcer that a loan might be obtainable at 8% to 8¼% but we are still negotiating for a lower rate. There is a possibility for a lower rate on a mortgage loan of shorter duration such as 5 or 7 years. We are exploring this possibility but we anticipate little progress in working out a satisfactory loan until we obtain more tenants.

GENERAL

A matter that greatly interests our members and the Ukrainian community-at-large is the possibility of merging our fraternal societies into one large organization. No progress was made along these lines though there have been informal and rather casual discussions amongst the leaders of the various societies.

During the year we were named as sponsors together with PACO, a Puerto Rican community group, of a 23-story apartment building now under construction on Montgomery Street between Washington and Warren Streets in downtown Jersey City. This apartment house is one block away from our office building. UNA owns 60% of the stock of the owning corporation, the Paulus Hook Community Housing Corporation, which was incorporated by 3 members from UNA. and 2 members from PACO. PACO owns 40% of the stock. The original Board of Directors appointed for a term of five years was composed of Mr. Walter Sochan, Mr. Peter Pucilo, Mr. Joseph Lesawyer representing UNA and Mr. Perfecto Oyola and Rev. Hector Martinez-Mena, representing PACO. The officers were Joseph Lesawyer, President; Perfecto Oyola, Vice President; Walter Sochan, Vice President; Peter Pucilo, Secretary; and Rev. Hector Martinez-Mena, treasurer. After the death of Mr. Pucilo, Mrs. Ulana M. Diachuk succeeded him as a director and as Secretary.

Other important activities of our Association included membership in the National Fraternal Congress of America and in the various State Fraternal Congresses. These participations are taking on more significance because of the need to combat the trend toward taxation of fraternals.

Our Association is a member of the Jersey City Chamber of Commerce and the Jersey City Area Development Committee which is spearheading the drive for rebuilding the city and bringing in new industry. Last year, I was elected to the Board of Directors and a member of the Executive Committee of the Chamber. I was also appointed to the Centennial Committee of St. Peter's College in Jersey City. The College is celebrating its 100th Anniversary during all of 1972 by scheduling special educational and cultural programs. Our Association is sponsoring a concert as part of a Ukrainian program in honor of the centennial which will be presented the week-end of October 20-21, 1972. A symposium entitled "Dissent in Eastern Europe" under the direction of Prof. Konstantin Sawczuk will also be a part of this program.

CONCLUSION

In reviewing last year's results it becomes obvious to all of us that our most serious weakness is the inability to organize a sufficient number of new members so as to keep our Association growing. On further analysis it also becomes obvious that there is no logical reason or cause for such a condition to exist. We are the largest Ukrainian fraternal society in the world. We have the greatest financial resources. Our publications have the highest circulation and are the most widely read. We pay out more benefits to members and donate more funds to Ukrainian organizations and Ukrainian causes than anyone else. We have the greatest number of influential community and organizational leaders in our Supreme Assembly, also as District leaders, and as Branch officers. Our members are participants in all important community undertakings throughout the United States and Canada.

We offer the basic and most popular insurance plans at rates lower than or as low as competing companies. Day after day increasing number of our Ukrainian friends throughout the United States and Canada are purchasing higher amounts of life insurance protection just as the average American and Canadian is doing. Yet despite all of these favorable factors and all of the advantages that we have we are not getting this business but are losing most of our Ukrainian prospects to competing mutual and commercial insurance companies.

For three of the past four years we consistently lost active members but we were still growing in total membership. Now we find ourselves in a more precarious position. Last year for the first time since 1934 our total membership declined. Our dues income collected was also less than the year before. Expenses, on the other hand, continued to increase. It certainly is self-evident that the situation is critical and that we must not permit these trends to continue.

Our prime responsibility at this Annual Meeting, therefore, is clearly defined. We have to take steps that will lead to the increase of our membership at a cost within the limits allowed by sound financial principles applicable to our industry. Such decisions may require personnel changes, salary adjustments, and other innovations which may be unpleasant to initiate but must be done if we are to move forward.

We must not be swayed from our course to build a more powerful and influential association and we must not waiver in our determination to make the necessary sacrifices to achieve this goal. Our cause and the well-being of our members and all our people, now and in the future, depends on how well we do our job. We should not deprive succeeding generations of their rightful heritage because we lacked the drive and the spirit to make maximum use of the tools we have at our disposal to forge ahead. There is need for a new course of action and I strongly urge that it be initiated at this annual meeting.

До цього раніше приготованого і надрукованого звіту, який був доручений головним урядовцям на якийсь час перед річним засіданням, головний предсідник додав на засіданні такі свої завваги:

Я подам лише декілька заввваг до мого, раніше надрукованого звіту. Я не був приготований до того, щоб дискутувати над ним, бо у своєму звіті я все насвітлив і подав холодні факти. Тут було сказано, що це був нещасливий звіт. Я б з вами цілком погодився, коли б ми були в дуже прикрій ситуації фінансовій, коли б ми мали втрати. Є українські братські організації, які тому два роки мали більше мастку, як мають нині — вони вже дватри роки з резерви виплачують, щоб себе втримати — всі свої дивіденди, відсотки, щоб втримати своє лице перед публікою. Вони сягають до резерви, щоб підтримати сучасну акцію. Ми до того ще не дійшли і ми ще далеко від того, на мою думку. Але як раз зачнемо йти на долину, то нашій організації — а то є 37 мільйонів майна і 460 Відділів — не легко завернути тенденцію, бо маємо до діла з великими цифрами. Те, що ви зробите нині, є малим процентом цілого мастку. Це бачите на ваших інвестиціях. Ми тепер інвестуємо в нашу нову будову. Маємо в ній інвестованих приблизно 2 мільйони дол., за які ми рахуємо 10% і це вписуємо до тієї інвестиції. Думаю, що на майбутнє ці гроші зберемо. Хоча ми купуємо бонди на 9% і на 8½%, мусимо давати гіпотеки на 7%, бо це є ваша вимога і ми понад 300,000 дол. інвестували на 7% замість діставати 8-10%, але це тому, що ви хочете бути такі щедрі, бо це належиться нашим членам, отже ми виконуємо ваше доручення. Ми інвестуємо на вищі суми. Усі вищі приходи збільшили наш загальний прихід процентово на 1.3% — дуже мала підвишка. Це не багато, але це вказує на ріст. Це треба мати на увазі, коли в одній ділянці є поступ ,а в другій йдеться в долину, що не так легко завернути. У своїм звіті я представив, що загальний масток зріс, зросло наше забезпечення, але на меншу суму. Коли ми тішимося, що це є 3,700.000 дол., то це дуже добре, коли б це не була більша частина АДД. За 11.00 дол. маєте на 5,000 дол. асекурацію, т. зн. вкладка мала, а сума забезпечення велика. Ми не маємо з того надто великої потіхи, бо з тих $3,700.000.00 є трохи більше як 1,000,000 дол. Фактичне життьове забезпечення — це одинока солідна база для нашої оргаале ми знаємо з досвіду нашої організації і нашого бизнесу, що воно так не є, що цифри, які показуємо, не такі рожеві, як здаються. Якщо ж ми себе самі пробуємо заспокоїти такими спробами, то тоді є зле. Я думаю, що ми повинні вважати на підхід і точно, конкретно і солідно ставити, як та справа є. Знову кажу, — з мастком є добре, ми підвищили його на пів мільйона долярів, загальна асекураційна сума в силі пішла до гори, зріс прихід з інвестицій — процентово приходи з інвестицій є добрі. Наша резерва і призначений фонд — це неясна справа для людей, які кажуть: ви маєте резерву, маєте 9 мільйонів дол. і їх не інвестуєте, інвестуйте, а не тримайте в касі. Ці фонди дають нам 4 чи 4.7%, а це дає нам яких 400,000 дол. річно, які маємо до диспозиції, щоб підтримати наші справи. Це не значить, що ці фонди не є приділені — вони інвестовані і ми маємо з того прихід. Але хоч ми маємо плюси, ми маємо також мінуси. Ми знаємо, що наша база — це члени, які за забезпечення платять вкладки. Вона є важлива, коли ми постійно зростаємо з вкладками. На жаль, того року ми зібрали менше — 14,000 дол. Процентово то не виглядає багато, але ми не можемо ставити це в цій формі, що бюджет виконаний на 98%, бо наша організація мусить рости. Це не в тому справа, що в цьому році ми продали менше товару, а в наступному році продамо більше. Відробити нам не легко — бо то є забезпечення, то є вклад у бизнес, який постійно повинен рости. В асекурації ви купуєте контракт і раз ви стратили контракт одного року, то ви вже не можете відробити за цей рік в наступному році. Наступного року можна піднести рівень, але це не легко і тому ми мусимо натискати, щоб кожний рік був корисний. Так воно є в асекураційному бизнесі. Тут мусимо брати приклад з інших асекураційних компаній. Ми можемо казати на прикладі етнічних груп, що їхні братські союзи тратять членів, але це для нас не потіха. Це, що вони не можуть собі дати ради, — це їхня проблема. Ми беремо справу не тільки з фінансового боку, ми маємо велику громадську ціль, українську справу. Коли ми бизнесово не можемо поступати вперед, то де тоді є наша громадська справа. Як ми можемо боротися за те, щоб допомогти нашим братам і помогти українській справі. Наші руки зв'язані, ми не маємо можливостей і з того боку вона (справа нашого бизнесу) є ще більше важлива. Мусимо натискати на те, щоб мати більше сили, більше мастку, бо ми маємо більші проблеми, як поляки, румуни, словаки. Ми не маємо держави і хочемо її мати.. Ми боремося за права української людини. Коли ми дивимося на всі ці проблеми ,то я не можу, як ваш предсідник, прийняти ніяких арґументів, що щось неможливо, що ми зробили, що могли. Це для мене не вистачальне. Якщо ні, то тоді треба інших людей і іншого підходу, щоб цю організацію вести вперед. І знову покликаюся на цей арґумент: якби в цілості ми не мали секретарів і організаторів, які б не мали успіхів, то ми знали б, що все пропало. Ми знали б, що ніхто не може нас вести вперед і ми могли б тоді сказати, що не маємо можливостей. Але коли ми маємо 10-12% тих, які корисну роботу ведуть, бо вони працюють, мають плян і цей плян виконують, то коли 10% це може робити (я не буду вимагати 100%) то ми повинні вимагати, щоб бодай половина наших людей давала більше, як вона дає. Це є підхід на широкій базі. Мусимо обстоювати на тому, щоб більше людей на ділі виконували свої функції, для виконання яких їх обрано, від відділових урядовців найменших Відділів до членів Екзекутиви, Головного Уряду і конвенційних делегатів. Мусимо вимагати більше продукції й більше старань, згідно з урядами, які вони занимають. Вони мусять продукувати більше. Це є робочий процес. Ми знаємо, що в Метрополетен Лайф, Пруденшел Лайф і в інших компаніях кажуть: дайте нам якунебудь особу, а ми її вишколимо і якщо вона буде виконувати наші доручення за нашою системою, ми ґарантуємо, що зробимо з неї продуцента забезпечення на мільйон долярів, що принесе йому 15.000 до 16.000 прибутку. Це є стандартова форма в асекураційній ділянці праці.

Ми, українці, повинні мати більші успіхи, бо, перше, ми маємо 88,000 членів, а наша Українська Католицька Церква має 350.000 членів тут в Америці — це є дуже солідне число. Наша Українська Православна Церква має до 200.000 членів. Отже, ми маємо до 500,000 людей, які є активні в українськім релігійнім житті. А ми кажемо, що ми не маємо кого організувати, вичерпали всі ресурси. Порівняймо з 88,000 тисячами наших членів — це число і про це я не буду говорити. Є браки в нашій системі, починаючи від Відділів до Екзекутиви в рямках праці в терені. Я знаю, що секретарі кажуть: не можна і не можна. Вмирає старий секретар і новий за рік може зорганізувати нових членів більше, як старий за десять років. Маємо секретарів, які успішно працюють, систематично, солідно, крок за кроком. Як ми маємо такий досвід, то ми знаємо, що є багато більші можливості. Тепер, де ми падаємо. Ми в минулім році мали прихід з вкладок — 2.882,-949.55 за життьове забезпечення. Ми мали багато акцидентового забезпечення. То є дуже добре, ми це приймаємо як успіх і це хочемо робити далі. Але коли дійде до того, що ми АДД продаємо замість життьового забезпечення, то це вже нам не є корисно. Наша тактика була, щоб зразу забезпечити члена АДД, а згодом забезпечити його ще життьовим забезпеченням, а не навпаки. Є всякі труднощі в цій проблемі, але ми повинні мати на увазі те, що ми хочемо зробити. Ми маємо мету і ми повинні до неї змагати. Посмертні виплати більші того року на $ 63.000, значить, маємо — на 63.000 дол. більше видатків на померлих, а 14.000 дол. менше в приходах . . . Я приходжу до висновку, що наша найбільша проблема в тому, що ми мусимо посвятити більше часу нашим секретарям, і нашим Відділам. Я думаю, що менше уваги треба звертати на Округи, бо дійшло до того, що Округа це фасада. Ми бували в Округах, ми ставили вимоги і ми не мали успіху. Це витрата часу. Це добре, коли вживаєте Округу для того, щоб підтримати Відділи і секретарів, але коли Округа рік за роком не проявляється, а навпаки, ситуація гірша, це значить, що вона не виконує функцій, на які ми покладали наші надії. Мусимо змінити це. Так само ця фасада Округ дає нагоду багатьом нашим секретарям і Відділам ховатися за неї. Ми постійно говоримо до Відділів, які виконують свої функції, які є добрі. Ми їм кажемо: то є зле, то не добре, ви не виконали цього. А відповідають: я дав 25 членів в цьому році, а цей, хто не дав нічого, його на цьому засіданні нема. До кого тоді ми говоримо? — Це витрата часу. Забудьмо про такі збори. — Ліпше поїхати до тих Округ, які таку свою функцію виконали і виявити їм вдячність, або йти до хати до тих, що не приходять ,і ставити справу або-або. Перший раз можете не мати успіху, але вреш'ті'зміна буде. Немає таких у нас секретарів, що коли від них вимагати більше разів, то це на них не вплине. Мусить бути якась зміна, бо інакше це значить, що секретар вас перехитрив, що він сильніший від вас. Це підкопує цілу нашу організацію, нашу силу. Я звертаю нашу увагу теж на справу наших платних організаторів. Це дуже добре мати організаторів, але якщо ці організатори самі на себе не зароблять, себе добре не виплачують — ми можемо витримати якийсь час, але не в безконечність. Ми не можемо собі дозволити так далі поступати. Я переконаний, що в кожній Окрузі, де маємо платних організаторів, ті платні організатори не відвідують Відділів так, як повинні, і не відвідують цілий відділовий уряд, як повинні. Коли вони не мають успіхів з секретарями, вони не вимагають від уряду Відділу зміни. Тому, що вони мають багато Відділів, вони вибирають ту легку дорогу — держать зв'язок зі самим секретарем. Хоч і секретар каже, що не може, або обіцяє попрацювати згодом. Вони тим вдоволяються і це тягнеться рікдва і три. Ми на це не можемо дозволяти. Десь мусить бути границя. Я не кажу, що ми можемо змусити організатора, щоб він мав успіхи, бо є такі Відділи і такі особи, з якими не можна дати собі ради. Знаю це і приймаю як реальний факт. Але я кажу тоді: не дуріть себе і нас, що ви тут очолюєте такий і такий терен, а фактично не маєте ніякого контакту зі значною його частиною, бо з практики знаєте, що не дасте собі ради. Ми кажемо: добре, але робіть щось, не лишайте так як є. — Хтось цією проблемою мусить зайнятися і тоді головна канцелярія робить якісь кроки і рішає. Або ми 100 Відділів відсунемо на бік, бо ми собі з ними не даємо ради, і зачекаємо, заки вони самі себе виелімінують, постаріються чи помруть. А ми звернемо увагу на решту 360 Відділів, з якими — ми знаємо — будемо мати успіх. Ми не хочемо намарно витрачати свій час, він дорогий. Ми всі хочемо мати успіхи. Я вже це казав: один секретар в Пенсильвенії, сидячи в Народному Домі, каже: „бачите того лайдака?, я вже працюю над ним десять років і ще його не зловив. Але я його не попущу. Я буду за ним ходити, поки його не зловлю". Який в цьому глузд? Він втратив десять років і, коли б був посвятив той час на десять інших людей, тоді був би успіх. Таке саме з нашими організаторами. Ми мусимо вважати, як ми наш час використовуємо. Але ми ще не дійшли до цього. Мовляв, це неможливо, не можна дістати організаторів, і таке інше. Я ще повернуся до цього, як будемо дискутувати над цією проблемою, але є факт, що наше завдання є дуже ясне, ми мусимо поробити заходи, щоб збільшити наше членство на кошт, який наша індустрія нам дозволяє. Ми не можемо видати більше, як однорічну вкладку на зорганізування члена, або одну і пів у деяких грамотах. Як видаємо більше, то ніколи ті гроші не повернуться. Та людина, яка є зорганізована, використає наш Союз, бо ми зберемо від неї 300.00 дол. — заробимо на відсотках ще 300.00 дол. — будемо мати 600.00 дол., а виплатимо 1,000 дол. Приймімо навіть, що зберемо 900.00 дол, але навіть, коли б людина жила до 80 років, то ми мусимо виплатити 1.000.00 дол. Ми зібрали 900.00 дол., виплатили 1.000.00 — сто долярів мусимо мати в резерві, яку ми маємо і яка приносить нам відсотки. Чому член, якого ми організуємо нині, повинен використовувати нашу резерву, коли ми разом з процентами дістаємо всього 900.00 дол., а виплачуємо 1,000.00 дол.? Воно може бути через те, що ми виплатили 100 дол. забагато на адміністраційні кошти, отже більше, як ми це можемо зібрати. Конкретно: ми беремо 17.00 дол. вкладки, за рік виплачуємо 5.00 дивіденди, нам лишається 12.00 дол. За два роки ми докладаємо 8-9 дол. до резерви, яку член може вибрати готівкою. Звідки ми можемо нагромадити тих 1.000 дол., щоб виплатити, коли людина помре? Багато вмирає за два-три роки. Всі ми мусимо рахуватися із загальними практиками, ми не можемо цього уникнути тому тільки, що маємо резерву, бо це, на мою думку, не є справедливо. Ми могли б це робити деякий час, але раніще чи пізніше ми провалимось, бо за яких 25 років будемо мати більше членів і на як 2 мільйони дол. резерви менше. Те, що ми здобули 10.000 більше членів, але великим коштом, який нам ніколи не вернеться, це не є успіх. В моєму часі я можу бути великим героєм, можу піти по цій лінії, але я не думаю, що це було б справедливо для нашого майбутнього. В тім сенсі я кінчаю. Коли ми хочемо лишити нашим спадкоємцям те саме, що ми дістали від наших батьків, ми мусимо більше працювати.

Після цього провід сесії перейняв заступник гол. предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик і до звітування приступив заступник гол. предсідника проф. Іван Теліок.

ВІД В-ВА: З уваги на те, що чергові два числа „Свободи" будуть переванта жені матеріялами, зв'язаними з роковим святом Різдва Христового за новим календарним стилем, друк цього Протоколу продовжуватиметься з числом, яке появиться з датою 27-го грудня.

Відбулися Загальні Збори 371-го Відділу УНС в Ірвінґтоні

Ірвінґтон, Н.Дж. (Н.Н.). — Дня 8-го грудня ц.р. тут у приміщеннях Українського Народного Дому відбулися Річні Загальні Збори 371-го Відділу УНСоюзу. Звіти членів Управи, особливо предсідниці Стефанії Стеців, касира Лесі Назарук і фінансового секретаря Ю. Баранюка виказали, що Відділ в діловому році здобув 21 нового члена. Окрім приєднування нових членів, Відділ бере також живу участь в громадському житті на терені Ньюарку й Ірвінґтону і є членом місцевого Відділу УККА та був заступлений делеґатом на XI Конґресі в Ню Йорку.

По уділенні Управі абсолюторії з признанням за успішну працю в приєднуванні нових членів, обрано управу на рік 1973, до якої увійшли: голова — Стефанія Стеців, заст. голови — Володимир Шпирка, касир — Леся Назарук, фінансовий секретар — Ю. Баранюк, заст. секретаря мґр О. Ґрубський. Контрольна комісія: голова Володимир Левицький, Людмила Музика і Клявдія Кіндзелька — члени.

ДЕМОНСТРУЙМО ДІЛАМИ! ЗБЛИЖАЄТЬСЯ КІНЕЦЬ РОКУ І ЯКЩО ВИ ЩЕ НЕ СКЛАЛИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ДО НАРОДНОГО ФОНДУ УККА, ВЧИНІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО!

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.
302-304 West 13th Street New York, N.Y. 10014

Привітайте колядників на Визвольний Фонд

Щороку Оорганізації Українського Визвольного Фронту на Різдвяні Свята колядують на Визвольний Фронт. Коли цього року до Вас завітають колядники чи збирачі, привітайте їх і складіть щедру пожертву на підтримку діяльности і боротьби, яку веде ОУН за державну незалежність України і людську свободу. Своєю пожертвою підтримаєте змаг невгнутих сил української нації проти московського большевизму.

Ханат імперської партії — КПСС, марячи про ліквідацію націй загострив переслідування і терор проти національно - політичних сил українського народу, які, борячися за людські права, свободу і державну незалежність, заперечують колоніяльний стан України, накинутий большевиками українській державі в імперському комплексі — СССР. Від сталінських часів не було таких посилених репресій, як нині в Україні. В 50-річницю відновлення імперської потвори під назвою СССР, кремлівські можновладці, воюючи з націоналістами поневолених націй, посилили наступальну боротьбу проти національно - політичного становлення в Україні. Тисячі українців кинуто за грати, в концентраційні табори та психіятричні заведення КҐБ.

Вандальськими засобами большевицькі можновладці імперського царства намагаються здійснити злиття націй, щоб створити єдиний радянський народ з єдиною російською мовою, яку ЦК КПСС вважає „вершком мовної культури" в світі і „справжньої освічености". В Україні, як і в інших поневолених націях, іде битва двох протиставних світів: великодержавного большевизму з національною ідеєю — націоналізмом поневоленої нації.

В останні роки український народ, стоячи на передовому фронті боротьби за національно - державне визволення і людську свободу, створив нові різноманітні форми боротьби, завдаючи дошкульних ударів звироднілій большевицькій системі. Тому й шаліє кремлівська сатанія, воюючи з українським націоналізмом. Доніκуди збюрократизована система большевицької диктатури, гальмуючи і поборюючи духовий, культурно-політичний розвиток націй, включених в імплекс СССР, перетинає поступ людства.

Складаючи пожертву на Визвольний Фонд — підтримайте боротьбу проти большевицького великодержавства і неволі за повноту суверенного державного і культурного життя української нації.

Організації Українського Визвольного Фронту в ЗСА

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ К. ТРОХИМЕНКА

Філядельфія. — Виставка картин мистця - кольориста старшого покоління Клима Трохименка при 902 Есбері Террас, поміж 8-ю і 10-ю вул. й 69-70 евнями у Філядельфії була відкрита на початку місяця грудня й триватиме до 15-го січня. На виставці показано багато образів, переважно олій, і в більшості з 1971-72 років: мертва природа, квіти, кольористі пейзажі, є також багато оригінально написаних морських красвидів. Крім творів Клима Трохименка, там же виставлено по кілька образів інших мистців, також американських, є і твори Петра Холодного старшого. Відвідувати щонеділі, між 2 і 6 гг. вечора, в інші дні — за телефонічним домовленням: НА 4-4986.

В Асторії, Н. Й. відзначено роковини смерти полк. Андрія Мельника

Старанням 1-го Відділу ОДВУ ім. Євгена Коновальця в Асторії, Н. Й., 1-го листопада ц. р. в місцевій українській католицькій церкві Святого Хреста о. парох В. Андрейчук відправив заупокійну Службу Божу за сл. п. полк. Андрія Мельника, Голову Проводу Українських Націоналістів, у 8-му річницю смерти.

У суботу 4-го листопада ц. р. відбулися ширші сходини місцевого Відділу ОДВУ, які відзначили жалібні роковини. Слово про незабутню і світлу пам'ять полк. Андрія Мельника мав сеньйор Українського Націоналістичного Руху д-р Володимир Михайлів, який подав докладну характеристику Голови Проводу Українських Націоналістів на тлі подій Визвольних Змагань, почавши від Українських Січових Стрільців аж до останніх років життя полковника на пості Голови ПУН. Численно зібрані присутні вшанували однохвилинною мовчанкою Великого Полковника і всіх, які боролися за Волю України і відійшли у вічність.

У другій частині сходин д-р Володимир Михайлів, Лев Куделя і Володимир Процик подали докладні звідомлення про 31-ий З'їзд ОДВУ в Чикаґо, Конференцію Українського Націоналістичного Руху в Торонті й XI Конґрес УККА та відповідали на запити. Маруся Серна поділилася з присутніми враженнями із відбутої осінню 72 р. поїздки по Україні.

Обговорено організаційні справи, акцію поширення тижневика „Українське Слово", який появляється в Парижі та який в 1973 р. відзначає 40 років своєї появи. Поширюватиметься тижневик „Новий Шлях" з Канади та місячник „Самостійна Україна", який видає Центральна Управа ОДВУ у Чикаґо. Заплянавано запросити ред. Ярослава Гайваса, який повернувся нещодавно із відвідин українських поселень у вільному світі, до виголошення доповіді в Асторії.

В. П.

ЗСА ТА СССР ПОГОДИЛИСЯ відкласти женевські переговори в справі обмеження нуклеарного збросння, які почалися 21 листопада. Переговори знову пічнуться в лютому 1973 р.

12-го грудня 1972 року

СЕРДЕЧНЕ СПАСИБІГ!

Під час моєї поважної недуги моя Родина і я зазнали від людей доброї волі багато прихильности, виродуміння та допомоги, і я маю велику приємність скласти щиросердечну подяку: Преосвященнішим Митрополитові Мстиславові та Архиєпископові Маркові за молитви, благословення та гарні побажання виздоровлення; Родині з Чіле, Ст. Люіс за молитви, потішаючі листи та телефонічні розмови; стр. шваґрові з дружиною, д-рові Р. Морозові, за приїзд до шпиталя в Порт Джервіс, Н. Й., консультацію з місцевими докторами та майже щоденні телефони; нашому фамілійному докторові Е. Веремчукові, за подану інформацію в шпиталі про стан мого здоров'я перед атаком серця, телефонічну розмову зі мною та дуже пильну і дбайливу — безінтересовну — опіку наді мною після повернення до дому, аж до сьогодні; пані докторовій, Марті Веремчук, за випозичення спеціяльного ліжка до дому; Всечеснішим Отцям-собратам за відправлені Молебні, відвідини мене в шпиталі, дома, з пані-матками, телефонічні та письмові побажання швидкого виздоровлення, Ексцеленції П. Журавецькому за дуже теплого листа. Інж. В. та п-ні Л. Саленко за незвичайну печеливість і допомогу виявлену мені і моїй Родині під час мого перебування в шпиталі, та протягом перших 3-х тижнів щоденно і навіть двічі на день привожения моєї дружини до шпиталя та відвідини мене; Виконавчому Комітетові УРСоюзу, та особисто Голові п. А. Батюкові, заст. голови п. А. Білоцерківському, фін. секретареві Е. Попелеві, секр. Т. Миникові, д-рові Р. Ричкові за відвідини в шпиталі та надіслані добрі побажання. Управителеві „Верховини" п. Т. Тришеві за доброзичливе ставлення до моєї Родини та дуже гарного листа до мене. Д-рові Г. Ничка за допомогу Родині та гарні побажання для мене. Усім Друзям, Приятелям та Знайомим за періодичні привожения моєї дружини до шпиталю, відвідини мене з квітами та дарунками, як в шпиталі, так і дома, за особисті, письмові та телефонічні побажання. Парафіяльному Урядові за постійний контакт з моєю Родиною та зі мною і дуже печаливе ставлення до нас, та теплу зустріч нас дома з квітами. За відвідини мене дома урядниками, парафіянами, дітьми церковної школи, а особливо з дитячого садка, які самі намалювали картку і кожний та кожна особисто підписали. За відвідини дома представниками УНСоюзу: Заст. Головного Предсідника п-ю М. Душник, Гол. Секр. д-ром Я. Падохом та Окр. організатором д-ром Снігуровичем; Головою Православного Сестрицтва п-у Л. Селепиною; Почесною членкою Правосл. С-тва п. . Драч; Колишнім парафіянам, та моїм парафіянам з Вунсакет і Провіденс за їх гарні картки з справді цілющими словами, які підносили мене на дусі та зміцнювали моє здоров'я. За замовлені Сл. Божі на мою інтенцію. Не можу оминути такого зворушливого факту, як до мене прийшов, до ліжка, вівтарний хлопчик Майк Вучі, і сказав: "Father, I want to pray for your health at your bed-side." I почав молитись. Цього факту я ніколи не забуду і нехай Милосердний Господь благословить його та його родичів за таку гарну науку.

Ще раз сердечне спасибі всім, та п. п. В. Вучі та А. Діпардо за транспортацію нас до дому.

о. ВІТАЛІЙ КОВАЛЕНКО з РОДИНОЮ

ПЛАСТОВІ З'ЇЗДИ В 1973

Ню Йорк. (О. Л-ий). — На 1973 рік запляновані два пластові з'їзди. Одинадцятий Крайовий Пластовий З'їзд у ЗСА відбудеться в днях 7 й 8 квітня 1973 року на Союзівці і Шостий З'їзд КУПО (Конференції Українських Пластових Організацій) для вибору Головної Пластової Булави та Головної Пластової Ради передбачений на 1-3 вересня, в день Праці у Детройті.

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ЗИНОВІЯ ШТОКАЛКА

Ню Йорк. — У п'ятницю 22 грудня о 7-ій г. вечора в залі Літературно - мистецького Клюбу відбудеться імпреза, присвячена пам'яті д-ра Зиновія Штокалка, який був лікарем, бандуристом і поетом. Із словом про нього виступатимуть Богдан Ґеруляк, Левко Майстренко, Михайло Черешньовський Потім у другій частині вечора — будуть демонстровані — думи і композиції Покійного у звукозаписах.

НОВІ ЕТИМОЛОГІЧНІ СЛОВНИКИ

Вінніпеґ (ОУПС). — У 1972 р. появивилися друком нові етимологічні словники, присвячені мовам, які досі не мали таких праць. У Заґребі, Юґославія, вийшов перший етимологічний словник хорватської мови Петра Скока; у Кракові надруковано дві частини етимологічного словника полабських слов'ян К. Полянського; у Вінніпезі закінчено перший том етимологічного словника української мови Яр. Рудницького; в Софії Болгарія, закінчено перший том болгарського етимологічного словника авторства В. Георгієва, І. Голубова, Й. Заімова й Ст. Ільчева. А заповіджений у 1961 р. київський етимологічний словник української мови досі не появився.

ЗАВВАГА, НА ЯКУ ТРЕБА ДАТИ ВІДПОВІДЬ

„Українське православне слово" з грудня ц. р. видрукувало лист С. Яворського. працівника Державного департаменту в Оттаві, Канада, в якому автор заторкує важливу справу спадку числа українців в Канаді на протязі останніх десять років, коментуючи статтю у цьому ж журналі н. т. „Де поділися українці в Канаді?"

„Не 30,000, а 51,643 українців, які подали українську як свою матірну мову, пропало за останніх 10 років. Перепис за 1961 р. подає число 361,498, а за 1971 р — 309,855. Мене дивує, що українська преса, як у Канаді так і в ЗСА надто мало уваги присвятила цьому трагічному явищу. Якщо б денаціоналізація на рідних землях поступала в такому темпі, як вона поступає тут у вільному світі, то за три покоління не було б і сліду українського".

ЗАКЛИК ДО ЧЛЕНІВ І НЕ-ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

В місяці грудні підприємства, приватні особи й родини приготовляються до замкнення рахунків, щоб не залишити на Новий Рік невиконаних завдань, несповнених плянів.

Це повинно відноситися у першу чергу до життьового забезпечення. Дбайливій людині не слід відкладати на другий рік забезпечення свого й своєї родини не тільки тому, що кінчається рік, але й також тому, що наша доля невідома. А відкладати забезпечення зв'язане з непевністю долі.

Тому закликаємо всіх, хто ще досі не забезпечений в Українськім Народнім Союзі, щоб негайно звернувся до місцевих союзових секретарів чи організаторів, або прямо до головної канцелярії УНСоюзу за порадою й допомогою в забезпеченні.

А тих, що є членами великої 88-тисячної громади УНСоюзу, закликаємо перевірити висоту свого забезпечення і якщо вона не відповідає потребам — у щасті і нещасті — цілої родини, негайно підвищити її до висоти, яка дає правдиве забезпечення, а не лише справдне. Часом бо гірше мати недостатнє забезпечення, як взагалі його не мати. Номінальне забезпечення витворює фальшиве почуття безпеки. Зокрема дораджуємо доповнити своє життьове забезпечення одною із 15-ти родів, та зокрема дуже дешевими і догідними грамотами термінового та акцидентового забезпечення.

Тому не входім, в Новий Рік з „незакінченим бизнесом" життьового забезпечення, але забезпечім себе і своїх рідних ще сьогодні!

Український Народний Союз

Солженіцин обвинуватив совєтського міністра культури у неправді

Москва. — Як повідомляють із Москви, відомий письменник Александер Солженіцин перебуває у важкій матеріяльній скруті й радо дістав би допомогу чи позичку, але не так думає міністер культури СССР Є. Фурцева. Вона заявила, що А. Солженіцин усім забезпечений і навіть має більше ніж одно авто, та не потребує ніякої допомоги. Це була відповідь міністра культури СССР на пропозицію американського письменника Алберта Малца, що він передасть А. Солженіцинові свій гонорар за його перекладені й видані в СССР книжки. Але Фурцева заявила, що СССР не підписав відповідного міжнародного договору про авторські права, і тому нічого не винен Албертові Малцу чи іншим закордонним письменникам. Виступаючи перед представниками закордонної преси в Москві, вона сказала, що А. Солженіцин повністю усім забезпечений.

Закордонні кореспонденти одержали заяву Александра Солженіцина в цій справі. Видатний письменник, нагороджений Нобелівською премією за досягнення в літературі, якої йому не дозволили одержати, пише про совєтських керівників: „Впродовж семи років вони мені відмовляють у засобах на існування і в помешканні. У мене немає даху над головою, ані засобів, щоб купити бодай малесенький, скромний будиночок. Щоб підтримати своє існування, я був вимушений продати старе авто, яким користувався 9 років, іншого в мене немає". Згадуючи про позицію американського письменника передати гонорар, переслідуваний совєтський письменник заявив: „Через жахливі матеріяльні обставини, не дивлячись на те, що мені незручно, я прийняв би ті гроші, як позичку, яку зобов'язуюсь повернути. Але я переконаний, що совєтські видавництва та Союз Письменників, від яких все це залежить, не віддадуть ані одної зламаної копійки".

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ

Буенос Айрес. — Українці в Арґентині плекають спорт, головно при установах та організаціях. Із повідомлень місцевої преси відомо, що, наприклад, відбиванку чи „воллейбол" плекають Спортові Ланки при таких установах: Братстві св. Покрови УАПЦ, Централі Т-ва „Відродження" і Централі „Просвіта" в Буенос Айресі, при філіях „Відродження" у Бріссо і в Мунро, при філіях „Просвіти" в Вільде, Ісідоро Касанова і в Ляважоль. Вже відбулися троє змагань за чашу пок. Михайла Ляховича.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
бл. п.
МАРІЇ ІГНАТ
(померла в Менсфілд, Англія)
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 23-го грудня 1972 року
о год. 6:30 ранку
В УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ
св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
(КЛ 7-МА ВУЛИЦЯ)

В ОБОРОНІ ЮРІЯ ШУХЕВИЧА!

Люди! Ви, які живете в затишних квартирах, їсте три рази денно. Ви, що не знаєте, що це є жах арешту і страждання за тих, що лишилися вдома — рідних і дітей. Ви, які виявляєте своє обурення з приводу переслідувань Маноліса Глязоса і Анджелі Дейвіс.

Я хочу крикнути Вам в обличчя: де Ваше сумління?

Ось в СРСР знову арешти, знову замикають людей у тюрми, а Ви і далі мовчите; а наші уряди хочуть „добрих відносин" з бандитами, що гноблять свій народ в Росії. Ми ж бо не „встрягаємо у внутрішні справи". Це ж так вигідно! Хай тиснуть й вбивають чехів, мадярів, українців, євреїв й десятки інших народів — наше сумління спить. Адже всі ті Глязоси й Дейвіси можуть кричати і Ви їх чуєте — до їх послуг преса і телевізія.

А в СРСР тільки що заарештовано мого друга — Юру Шухевича і він не може кричати, йому щільно замкнули рот.

Ми сиділи з Юрою в одному концтаборі і він перебув там цілих 18 років. І ось він знову заарештований... Знову знущання над ріднею, знову діти без хліба...

Весь „злочин" українця Юри Шухевича в тому, що він син генерала Шухевича, який мужньо виступив проти поневолення українців; весь „злочин" Юри в тому, що він любить свою батьківщину — а на Україні не можна бути українцем. І ось Юра, після 18-ти років тюрми — знову ув'язнений.

Він мовчить, його не почути. Але, я, еврей, гордий з того, що я націоналіст, звертаюся до Вас, люди вільного світу: поможіть Юрі Шухевичеві, вимагайте щоб радянські власті звільнили його.

18 квітня 1972 р. **АВРААМ ШИФРИН**

В червні 1972 р. Комітет для Оборони Радянських Політичних В'язнів помістив вище згаданий лист від Авраама Шифрина як платне оголошення в англомовному, жидівському журналі КОММЕНТЕРІ.

Щоб продовжувати і поширювати таку діяльність, Комітет звертається до української громади за дальшу фінансову підтримку.

Просимо посилати гроші на:

COMMITTEE FOR DEFENSE OF SOVIET POLITICAL PRISONERS

P. O. BOX 1294 WOODHAVEN, N.Y. 11421

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 11-го грудня 1972 р. по дуже довгій і тяжкій недузі упокоїлася в Бозі на 78-му році життя наша Найдорожча ДРУЖИНА, СЕСТРА І ТІТКА

бл. п.
ЛУКІЯ - СОФІЯ з ДАНИЛОВИЧІВ ҐОЛЕМБЙОВСЬКА

народжена в селі Роґізне, Жидачівського повіту, Галичина.

ПОХОРОН відбувся 14-го грудня 1972 р. в год. 11-ій з української католицької церкви св. Михаїла в Ню Гейвені, Конн.

Горем прибиті:
муж — ІВАН
сестра — ЛЮБОВ ДАНИЛОВИЧ
брат — ІВАН з дружиною СОНЕЮ
братанка — ТАНЯ РЕЙНАРОВИЧ з мужем
д-ром ОЛЕКСАНДРОМ і дітьми: ЛЕСИКОМ і МАРУСЕЮ
братанич — СЕВЕРИН - ВСЕВОЛОД
найближчі друзі — МАРІЯ й ОСИП ВАСЬКІВ
і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

ПОВІДОМЛЕННЯ УККА

МЕТА ГРУДНЕВОЇ КАМПАНІЇ ЗБІРКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ — ОСЯГНУТИ СТО ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ; 39 ГРОМАД В ЗСА СКЛАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ НА УНФОНД ПО $ 300 АБО БІЛЬШЕ

Український Конгресовий Комітет Америки від 1-го грудня цього року переводить посилену кампанію збірки Національного Датку, щоб і в цьому році осягнути загальну суму 100.000 долярів.

Грудень є традиційним місяцем кипучої громадської праці. Від ряду літ він є також місяцем, в якому найкраще переводиться збірка Національного Датку. І в цьому році багато наших громадян, що ще не вплатили Національного Датку, напевно це зроблять до кінця грудня.

Увійшло вже в традицію, що Українські Громади, очолювані Відділами УККА, змагаються, щоб своєю збіркою Національного Датку зайняти одно з кращих місць у виготовленій табелі збірки по громадах.

Нижче подаємо виказ передових Громад із вплатами в цьому році, а для порівняння також подаємо вплати з минулого року на цей же час.

З табелі ми бачимо, яка є диспропорція між нашими Громадами, що мають велике число українського населення, і Громадами, що мають мале число наших громадян. Виявляється, що Громади з малим числом населення, як для прикладу: Виллимантик, Конн., Трой, Ню Йорк, Амстердам, Ню Йорк, Лорейн, Огайо, Гартфорд, Конн., Ютика, Ню Йорк, та інші, про яких ми згадуємо в слідуючому нашому виказі, майже поголовно вплачують свій Національний Даток.

Як бачимо із виказу, то 14 Громад перейшли $1 000.00 річної збірки, а дальших 25 Громад зібрали по $300.00 або більше.

Перед в табелі веде Ню Йорк, випереджуючи минулорічного першуна — Філядельфію. Але є всі дані, що активність збірщиків у Філядельфії може кожного дня випередити Ню Йорк.

Грудневий вислід збірки Національного Датку — це праця декількох сотень наших визначних громадських діячів у Відділах УККА, які не жаліють свого труду і відвідують громадян, щоб отримати традиційну вплату – $15.00. І Платникам і збірщикам сердечно дякуємо.

Якщоб в ці останні дні грудня та перші дні січня наступного 1973 року включилися декілька десятків нових збірщиків Національного Датку в цю акцію, віддаючи свій вільний час збірці, то ми напевно досягнули б і в цьому році суму $ 100.000.

Зіставлення в табелі чисел збірки із минулорічним станом вказує, що багато Громад ще не наблизилися до свого минулорічного успіху, але ми сподіваємося, що вони в найближчих днях виконають намічені збіркові суми.

Національний Даток — це не примусовий податок. Це добровільний наш Даток на працю Українського Конгресового Комітету Америки. Він встановлений і схвалений всіми нами на Конгресах УККА. Тому сповнення цього громадського обов'язку є справою совісти і чести кожного українця.

До завершення ударної кампанії збірки Національного Датку УНФонду залишилося ще тільки 3 тижні. Коли громадяни ще не вплатили свій Національний Даток, повинні це зробити негайно.

Наближаються радісні дні Різдва Христового і Нового Року! З цієї нагоди бажаємо всім людям доброї волі Веселих Свят і Щасливого Нового, 1973-го, Року!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! СЛАВТЕ ЙОГО!

ЕКЗЕКУТИВА
УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

ВИКАЗ ПЕРЕДОВИХ ГРОМАД В ЗСА, які до 15 грудня 1972 р. зібрали на УНФонд $ 300.00 або більше

		Стан на 13-го грудня 1972		1971
1 Ню Йорк, Н. Й. Метрополітальний	$ 4,333.50		$4,756.00	
Бруклин	1,158.00	5,491.50	921.00	5,677.00
2 Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж.		3,456.00		3,525.00
3 Південно-східній Мичиґен	2.873.00		2,102.00	
Детройт Метропол.	565.00	3,438.00	348.00	2,450.00
4 Філядельфія Па.		3.194.45		5,011.50
5 Сиракюзи, Н. Й		2,415.00		1,355.00
6 Чикаґо, Ілл.		2,382.00		2,445.00
7 Гартфорд, Конн.		2,215.00		2,500.00
8 Боффало, Н. Й.		1,714.00		1,961.00
9 Рочестер, Н. Й.		1,702.00		1,780.00
10 Бостон, Масс.		1,520.00		1,405.00
11 Клівленд-Парма Огайо		1,424.00		1,381.00
12 Ню Гейвен, Конн.		1,085.00		1,220.00
13 Джерзі Ситі, Н. Дж.		1,025.00		1,136.00
14 Пассейк-Кліфтон, Н. Дж.		1,000.00		702.00
15 Ютика, Н. Й.		921.00		—
16 Виллиментик, Конн.		920.00		650.00
17 Трой, Н. Й.		900.00		906.00
18 Елізабет, Н. Дж.		895.00		1,121.00
19 Ню Брансвик — Бавнд Брук, Н. Дж.		860.00		522.00
20 Вашинґтон, Д. К.		860.00		680.00
21 Честер, Па.		722.00		405.00
22 Міннеаполіс-Ст. Пол. Мінн.		656.00		950.00
23 Колчестер, Конн.		655.00		435.00
24 Амстердам, Н. Й.		557.00		560.00
25 Гюстон, Тексас		550.00		—
26 Балтимор, Мд.		510.00		735.00
27 Йонкерс, Н. Й.		500.00		630.00
28 Норвич, Конн.		455.00		425.00
29 Бінґгемптон, Н. Й.		419.00		565.00
30 Бріджпорт, Конн.		415.00		—
31 Трентон, Н. Дж.		400.00		500.00
32 Скрентон, Па.		365.00		—
33 Деневер-Детелтон, Колорадо		350.00		341.00
34 Західня Пенсильвенія: Пітсбурґ, Аліквіпа, Ембрідж		340.00		1,483.00
35 Громади стейту Флорида		315.00		550.00
36 Лігай Веллі, Па.		300.00		—
37 Гемпстед, Н. Й.		300.00		571.00
38 Вотервліт, Н. Й.		300.00		—
39 Оборн, Н. Й.		300.00		—

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ КЕЙГІЛ має незабаром підписати закон, який повністю буде охороняти право журналістів не видавати джерел, звідки вони взяли свої інформації, перед будь-яким судом. Такий законопроєкт був схвалений майже одноголосно Леґіслятурою стейту, і тепер залишилося його тільки підписати губернаторові, що він скоро й зробить.

Досягнення миру у В'єтнамі є питанням місяців, а то й довшого часу

Вашингтон. — Відновлення бомбардування Північного В'єтнаму і невдача у переговорах про перемир'я між В'єтнамом та ЗСА знайшли в цілому світі широкий відгомін. За виняткoм офіційних кіл сайгонського режиму, всюди реакція негативна. Також серед тих американців, які є на службовому відрядженні у Південному В'єтнамі, переважає пригнічений настрій, тим більше, що загально було поширене переконання, що перемир'я є тільки питанням часу. У зв'язку з відновленням бомбардування ознайомлені з ситуацією спостерігачі твердять, що тепер перемир'я — це питання місяців, а то й довшого часу. Сайгонський режим вважає відновлення бомбардування позитивним фактом, виходячи з переконання, що війна з Північним В'єтнамом має продовжуватися до переможного кінця. Дуже гостро заатакували відновлення бомбардування речники північно-в'єтнамського режиму, заявляючи, що це є „посилення імперіялістичної війни та намагання вести переговори з позиції сили". Становище совєтського уряду з'ясоване в комунікаті ТАСС. Совєтський уряд засудив відновлення бомбардування, заявляючи, що ЗСА ведуть політику лицемірства, бо з одного боку заявляють про своє бажання закінчити конфлікт, а з другого боку ставлять несприятливі передумови та намагаються примусити противника прийняти їхні умови перемир'я. В комунікаті говориться, що совєтський уряд дуже серйозно розглядатиме цю нову ситуацію, яка створилася на відтинку в'єтнамсько - американських переговорів. Знову ж із Пекіну інформують, що у зв'язку з відновленням бомбардування у В'єтнамі Китай дає повну підтримку Північному В'єтнамові та В'єтконгові і буде давати підтримку, як довго американська агресія буде продовжуватися. В самій Америці відновлення бомбардування зустрілося гострішe критикуючих демократичні політики і також частина мирнонаставлених республіканців. Щоб цей критицизм втримати у певних межах, Генрі Кіссінджер зустрівся з сенатором Фулбрайтом, головою Комісії зовнішніх справ та подав йому довірочні інформації про перебіг переговорів.

Збірник нот „Пластові і повстанські пісні на гітару"

Кренфорд, Н. Дж. — Вийшов з друку, в мистецькому оформленні Нани, черговий, вже третій, збірник Володимира Оседерчука під наг. „Пластові і повстанські пісні на гітару". Перший збірник вийшов у 1969 році під наг. „Українські народні й стрілецькі пісні", другий — „Улюблені мелодії на гітару", а в цьому третьому виданні поміщені слова й ноти 10 пластових та 10 повстанських пісень для виконання в супроводі гітари, в більшості їх аранжував для гітари автор випуску. У першій частині серед пластових пісень, надрукованi тексти й ноти: "Де гори Карпати", „Зашуміли верби на потоці", „Мережі", „Новацький марш", „О Україно" та інші, а в другій частині — повстанські пісні: „Бабуся", „Завтра в далеку дорогу", „Зірвалася хуртовина" й інші пісні. Шкода, що в більшости випадків не подано прізвищ авторів текстів пластового гимну „Цвіт України і краса" та пластової пригути „У світів пожежі", слова яких належать Дротовій-д-рові Олександрові Тисовському, пластової пісні „У мандри, у мандри", слова для якої написав Ф. Смеречук, пластової пісні „При ватрі", що її видав Ю. Старосольський та інших. Композитор і видавець Володимир Оседерчук приготовляє четверту збірку українських пісень на гітару п. н. „Звуки України". Треба сподіватися, що при вміщених у ній піснях автори будуть подані. Замовляти виданий тепер збірник, як і інші збірники можна в упорядника:

Wolodymyr Oseredczuk, 21 Collins St., Cranford, N.J. 07016.

ОН прийняли арабсько-африканську резолюцію в справі тероризму

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Після довгої і часто бурхливої дебати, а ще довших закулісних маневрувань, Генеральна Асамблея ОН прийняла арабсько - африканську резолюцію в справі поборювання міжнародного тероризму, формально запропоновану до розгляду і затвердження Юридичним комітетом ОН. Прийнята резолюція передбачає покликання спеціального комітету, зложеного з представників 35 держав, який має розглянути звідомлення і проєкти членів ОН та намітити плян боротьби з міжнародним тероризмом. Звідомлення цього комітету буде подане на розгляд Генеральної Асамблеї ОН в часі її чергової сесії в 1973-74 рр. Проти проєкту арабсько - африканської резолюції виступали делегати західних держав, твердячи, що ця резолюція матиме негативний вплив на справу боротьби з міжнародним тероризмом, бо неу можливлює створення протибного апарату для такої боротьби. Головним речником якнайрішучіших заходів про ти терористів, а зокрема проти повітряних піратів, були делегація ЗСА, але вона не мала успіху. Арабсько - африканський бльок противився рішучим заходам, маючи на увазі діяльність арабських терористів і їхню охорону.

НОВЕ ЧИСЛО „ШАШКЕВИЧІЯНИ"

Вінніпеґ. — Вийшло нове число журналу „Шашкевичіяна", ч. 17 - 18 з листопада ц. р., з опублікованими матеріялами А. Качора, д-ра В. Лева, о. Л. Румача та ін. про о. Маркіяна Шашкевича, письменника - пробудителя. Цим числом із 384-ю сторінкою замикається перший том „Шашкевичіяни", яку редагує д-р М. Марунчак. Інститут - Заповідник М. Шашкевича афілійований з Українським Католицьким Університетом у Римі. За 10 років існування цей Інститут - Заповідник придбав багато фундаторів, добродіїв та передплатників, які підтримують його працю.

ВИГРАВ 24 000 ТОЛЯРІВ

Гренд Прері, Алберта. - Канадійський громадянин Володимир Пенько з Гренд Прері в Алберті рідко коли купував „айриш свіпстейк", себто рідко коли грав на коні. „Вільний світ" із 6-го листопада повідомив, що В. Пенько купив квиток, його кінь виявився між тими, які дістали першість у перегонах—і так він виграв 24 000 долярів.

ТАРЗАН, Ч. 6801. Тарзан заприязнюється з малим мавпо-чоловіком

Дивний гість вождя Міті з села павукоподібних людей надзвичайно дивує Тарзана.

Ніодне звіря, Тарзане, не було б таке приязне. Ніодне звіря — таке інтелігентне! Ах, ух, у-у, ах-у!

Він щось говорить до мене! Коли б я знав його мову! Ми уруруї навчились його мови, він, каже, що хоче,

щоб ти відвідав їх село... щоб павукоподібні люди могли побачити тебе!